

Sniegputeņa dēļ strādā diennakti

Turlavnieks, traktorists Madars Duburs ceļas trijos naktī, lai nokļūtu uz darbu Kuldīgā un jau četros sāktu tīrīt pilsētas piesnigušās ietves. Kuldīgas komunālajos pakalpojumos viņš strādā vairāk nekā četrus gadus.

„Nevaram uzreiz visu sniegu notīrīt. Paldies tiem, kuri ir saprotoši. Daudzi nāca palīgā sētniekiem. Tas ir ļoti iepriecinoši, ka iedzīvotāji saprot – arī sētnieki ir cilvēki,” uzskata Kuldīgas komunālo pakalpojumu (KKP) valdes loceklis Kaspars Poriķis.

Ielas tiek tīrītas visu diennakti. Pa dienu strādā septiņas tehnikas vienības, pa nakti – trīs vai četras. Biezā sniega dēļ piesaistīti divi ārpalpojumu traktori. K.Poriķis norāda: ja mazie celiņi būs neizbraucami, sniegu centīsies vest ārā. Viss atkarīgs no tā, cik daudz sasnīgs. KKP ir gatavi situācijai, ja gadījumā sniega kļūs vēl vairāk, jo apzinājuši arī citus uzņēmumus, kas varētu nākt palīgā. Daudzi piedāvā izmantot savu tehniku, taču trūkst traktoristu. Nodarbināti tiek septiņi traktoristi un 42 sētnieki, no kuriem daži šobrīd slimo. „Ja tīrām visu diennakti, cilvēki nogurst. Var vienu vai divas dienas nostrādāt 12–16 stundas, bet ne ilgāk,” paskaidro K.Poriķis. Kad sācies sniegputenis, grūtības sagādājusi nepārtrauktā snigšana. „Pat neatceramies, kad tik intensīvi ir snidzis. Nevarējām saprast, kad beigs snigt, lai varētu sākt tīrīt. Sākumā iestājās neliels haosiņš, bet uz vakarpusi jau bija skaidrs, kā tīrīsim. Ir noteikts, ka jāsāk tīrīt pēc snigšanas, bet šajā gadījumā sākām ātrāk.” Ielas nedrīkst tīrīt ar metāla lāpstām, lai nesabojātu ceļa segumu. Traktoriem ir gumijas lāpstas, tādēļ uz ceļiem var manīt arī pa kādam nelīdzenumam vai sasalumam.

Otrdien galvenās pilsētas ielas jau bija iztīrītas, tāpēc notika Pārventas un Putnudārza tīrīšana. Tās nebija tīrītas kopš sniegputeņa sākšanās. Pēc tam tīrīja mazdārziņu teritorijas un daudzdzīvokļu masīvus. KKP traktoristu Madaru Duburu Kurzemnieks sastapa trešdienas rītā tīrām gājēju celiņus pie Sūru ielas Rimi. Ar mazo traktoru pārsvarā tīra ietves un vietas, kur nevar iebraukt lielais traktors. Viņa darba diena sākusies četros no rīta

un, visticamāk, beigsies vien astoņos vakarā – viss atkarīgs no laikapstākļiem. „Šovakar varbūt nebūs tik ilgi jāstrādā. Vakar pastrādāju vairāk. Ja vēl uzsnigs, tad gan būs jāstrādā ilgāk.” Piecelties tik agri no rīta neesot viegli. Darbā jābūt ļoti uzmanīgam, izbraucot ārā uz brauktuves – tas esot pats grūtākais. Vislabāk strādāt agri no rīta, kad uz ielām mazāk automašīnu. „Kā sāka snigt, mēs jau sākām strādāt. Gājēji ir saprotoši. Citi rāda, ka tas, ko daru, ir forši. Nevienam nav rādījis, ka nepareizi daru.” M.Duburs atceras, ka pagājušā vai aizpagājušā gada ziemā Kuldīgai arī ticis diezgan daudz sniega, bet nebija tik traki piesnidzis kā šogad.

Kristīne Pabērza, Lailas Liepiņas foto

Kuldīgas novada būvvalde aicina ēku īpašniekus un apsaimniekotājus attīrīt jumtus no sniega un apledošanas, kā arī tekņu un noteku sistēmu. Jumtu attīrīšanu no sniega un lāstekām vislabāk uzticēt uzņēmumiem, kuriem ir nepieciešamais aprīkojums, zināšanas un pieredze. Līdz darbu sākšanai ēku īpašniekiem bīstamā zona jānorobežo.

Jātīra jumti!

Par Kuldīgas novada Čempioni Šahā trešo reizi kļuvusi **Ilze Burkevica**.

→ 12. lpp.

Legendārās atbalsta kustības **Tviterkonvojs** aizsācējs Reinis Pozņaks Ukrainā nogādājis jau vairāk nekā 900 ziedoto automašīnu.

→ 7. lpp.

Ēdolē tapusi jauniešu telpa **Depo**.

→ 10. lpp.

„Kolekcionāram jābūt neatlaidīgam,” saka

kādreizējais kuldīdznieks **Juris Vilsons**.

→ 8.–9. lpp.

Otrdien, 20. decembrī:

- Personība – Ineta Enģele.
- Ciemos pie Erdmaņiem Vārmē.
- Kāda rosība Ziemassvētku tirdziņā.
- Izplatās elpceļu vīrusi.
- Zemessargi sarūpē drosmes kasti.

REDZĒJUMS

Laba daba

Daina
Tafelberga

Pirmdien daudziem kurzemniekiem mainījās minūti pa minūtei saplānotais un nesatricināmais dienas režīms – vai no laba prāta, vai arī ārēju apstākļu ietekmētiem. Tie pirmie ķērās pie fotokamerām, lai iemūžinātu tādu snigšanu, kāda pēc Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centra datiem Kurzemē decembrī nav novērota vismaz pusgadsimtu. Izņemot gadījumu Kolkā pirms 13 gadiem, kad kāda Baltijas jūras ciklona dēļ tur sasnīga teju metru dziļš sniegs, nošķirot no aktīvās pasaules pārsimts iedzīvotāju.

„Tikmēr Sūnu ciemā laikam bija interneta pārrāvums.”

Savās mājās ieputināts bija arī meteostacijas darbinieks, un sākotnēji pat nebija zināms, cik daudz snidzis. Taču civiņiem Kurzemē viss bija kārtībā, jo zemi klāja tik vien kā desmit centimetru plāna sega. Varbūt gluži kārtībā nebija, jo daži cilvēki paspēja pasūdzēties par kārtīgi nenotīrītām ielām. Lai arī sinoptiķi tika brīdinājuši un meteorocentrs izsludinājis gana nopietnu sarkano brīdinājumu, putenis šīs

nedēļas sākumā bija kā acīmredzamais un neticamais – sniegs burtiski auga augumā pa minūtēm. Visa pasaule pārvērtās lielā, baltā kupenā. Un roka pati sniedzās pēc viedierīces vai fotokameras, lai piefiksētu šādu parādību. Tikmēr tie otri (ārēju apstākļu spiestie, bet gan jau pa vidu kāds brīvprātīgs rūķītis arī gadījās) ķērās pie lāpstām. Sūnu ciemā laikam bija interneta pārrāvums, jo sociālajos tīklos nedominēja vaimanas par netīrītiem ceļiem un autoceļu uzturētāju gānīšanu. Tiem dažiem *naudētājiem* ātri mutes aizbāza labās prakses piemēri, cik kurš ilgi ir ar balto pūķi cīnījies (pēc analoga: vienu galvu nocērt, trīs aug vietā). „Šodien ņaudēt ir izlaidība,” komentāros rakstīja kāds kuldīdznieks. Patiesi, kurš gan nesaprot, ka sētniekiem ir tikai divas rokas un ceļu uzturētājiem iepirkta parastām ziemām atbilstoša tehnika. Diez vai vajadzētu pieņemt darbā vēl simts darbinieku un iegādāties lieku tehniku, kas augu gadu stāv dīkā, jo tāda snigšana gadās reizi pusgadsimtā. Es šajā mammas dabas sūtītajā parādībā, kas kādam šķiet katastrofa, ieraudzīju nevis šausminošas klimata pārmaiņas, bet to, ka nav nemaz tik traki ar mūsu sabiedrību. Spēj paši sev ceļu atrakt un otram palīdzēt. Kad pirmdien pēc darba iznācām no redakcijas un mēģinājām milzu kupenā atrast savas mašīnas, kur bijis nebijis parādījās puisis ar lāpstu un ne vārda nebildis naski sniegu atraka. Un kā Viļa Plūdoņa dzejolītī „aizgāja tālāk uz kaimiņu pusi”.

MANUPRĀT

Noskaidrošu!

Pagājušonedēļ Kuldīgas novadā bija restorānu nedēļa, un daudzi steidza baudīt ko interesantu, neikdienišķu gan ēdienā, gan atmosfērā. Ēdoles *Pilskrogā*, nesteidzīgi degustējot sāļo vēja kūciņu, dāmas mēģināja izdomāt, no kā gatavots pildījums, ka tik labs. Minējumi bija dažādi, bet īsto atbildi vaicājām oficiantam. Rūpīgi uz klausījās mūsu versijas, oficiants solīja noskaidrot. Jā, pēc laiciņa garšu veidošanas brīnums tapa zināms. Viss tik labi, ka nu jau gribējās zināt, kā tad īsti ziemā strādā *Pilskrogs* – atkal talkā nāca jaukais oficiants ar izsmeļošu atbildi. Tā, lēnam baidot, sarunās nonācām līdz filmai *Viens pats mājās* – domas dalījās par to, cik brāļu un māsu

ir filmas galvenajam varonim Kevinam. Atbilžu varianti: divpadsmit, septiņi, trīs. Katrs par savas versijas pareizību bija gatavs saderēt. Arī šī problēma tika atklāta oficiantam. Pēc kāda laiciņa mums par pārsteigumu viņš viēsa skaidrību arī šajā jautājumā. Restorānu nedēļas tēma – Ziemsvētku ēdieni un bērniņas garša. Ēdoles *Pilskrogā* tiešām sajutos kā bērniņā – tur cienāja ar garšīgiem ēdieniem (kartupelīši tieši tādi, kā mana oma svētkos gatavoja!), tik jābaida! Un vēl bija kāds, kas atbildēja uz visiem taviem jautājumiem, šķīra strīdus un uzlaboja garastāvokli!

Starp citu, vai jūs zināt, cik brāļu un māsu ir Kevinam?

Laila Liepiņa

TRĪS PAR VIENU

Nedēļas sākumā Kuldīgā bija dziļākā sniega sega valstī – tās biežums sasniedza 50 centimetrus. Turklāt, pastiprinoties vējam, sniegs gan sniga, gan putināja. Ceļu uzturētājiem tas bija liels izaicinājums, tāpēc vaicājām, kā viņi tiek galā ar šo situāciju.

MEŽĀ NAV, KUR SASTUMT

1. Normunds Fetters-Fekters, SIA *Upeskalni AB* vadītājs:

– Mūsu uzņēmums tīra ceļus Padures un Rumbas pagastā. Protams, ka ir grūti. Pirmdien ceļu tīrīšana notika līdz vēlai naktij, un otrdien jau no agra rīta darbs tika turpināts. Otrdien tajās vietās, kur mēs tīrām, sniegs vēl sniga klāt, taču kādu laiku spīdēja arī saule un pārstāja snigt. Taču sasniedzis bija ļoti daudz. Mežā darbus apgrūtinā arī tas, ka nav, kur notīrīto sniegu sastumt, jo celiņi ir šauri. Līdz ar to tīrīšana notiek lēni un cīnoties ar grūtībām. Taču galā mēs tiksīm. Ar ceļu tīrīšanu nodarbojamies jau ilgu gadus. Jāsaka, ka sen nav bijis tā, ka tik īsā

laikā uzsnieg tik daudz sniega. Bet nu jau lielākā daļa būs notīrīta, un, ja tik intensīva snigšana neturpināsies, tad jau drīz būs labi. Palīdzam arī iedzīvotājiem un uzņēmumiem, ja esam blakus. Patlaban gan nākas arī atteikties, lai tiktu galā ar pagasta ceļiem, bet, cik spējām, nākam palīgā. Sniega tīrīšanā tiek izmantoti trīs mūsu uzņēmuma traktori, kas ir aprīkoti ar platajām lāpstām. Ar vienu no tiem strādā Padures pagastā, ar pārējiem diviem – Rumbas pagastā. Principā visa lieljaudas tehnika, kas mums ir, darbojas uz ceļiem, mazie traktori jau šobrīd nespētu tīrīt, tos mēs tagad nekur nesūtām.

CĪNĀMIES UN STUMJAM

2. Ivars Grundmanis, SIA *Taku meistars* vadītājs:

– Mēs tīrām un strādājam, arī es pats sēžu pie stūres. Cīnāmies, stumjam, traktori darbojas. Tīrām iespēju robežās. Mūsu uzņēmums atbild par ceļu tīrīšanu Raņķu, Nīkrāces, Rudbārzu pagastā. Sniega segas biežums ir pāri ceļiem. Pie mums pēc palīdzības vērsas arī privātpersonas, bet mēs nevaram daudz palīdzēt, jo jāpilda noslēgtie līgumi par ceļu tīrīšanu pagastos. Taču iespēju robežās palīdzam, piemēram, ja kādam

mašīna iesēdusies sniegā un netiek laukā. Mēģinām risināt iedzīvotāju problēmas, cik varam. Otrdien Rudbārzu pagastā vēl sniga un putināja, sasnīga vēl liels daudzums sniega klāt. Skolēnu autobusiem pa pagastu ceļiem nebija jābrauc, jo mācības notika attālināti. Taču ceļus, pa kuriem viņus ved, tīrām tāpat. Sabiedriskais transports pa šiem ceļiem nekursē. No savas pieredzes sniega tīrīšanā atceros, ka līdzīgi ir bijis tikai 2000. gadā, kad sasnīgušā sniega dēļ pat Rīgas šoseja bija bloķēta.

STRĀDĀJAM VISU DIENNAKTI

3. Jānis Barons, SIA *ICU projekti* valdes loceklis:

– Tīrām, visu laiku tīrām. Cīnāmies, strādājam visu diennakti. Darām, ko varam. Mūsu pagasti ir Vārme, Kabile un daļa Kurmāles, kas tuvāk Priedainei. Kad viens ceļa gals ir iztīrīts, otrs jau ir aizputināts ciet. Problēma ir tā, ka traktora vadītāji dažbrīd neredz, kur ir ceļš un kur ir grāvis. Pavisam sniega tīrīšanā ir iesaistītas četras mūsu uzņēmuma tehnikas vienības. Sniegs ir biezs, tāpēc to dažbrīd nevar pastumt, un tas bojā arī tehniku. No savas pieredzes atceros, ka līdzīgi varbūt ir bijis 2014. vai 2015. gadā Rendas pagastā, kad sākām tīrīt piecos no rīta

un 12.00 jau atkal bija jātīra no jauna – viss bija tāds pats kā no rīta.

Ceļus, pa kuriem brauc skolēnu autobusi, tīrām vispirms, taču ir pieņemts lēmums, ka skolēni šīs dienas mācās attālināti. Sabiedriskais transports pa šiem ceļiem, ko mēs tīrām, manuprāt, nebrauc, tas galvenokārt pārvietojas pa valsts ceļiem. Otrdien mūsu pagastos sniegs turpināja snigt un putināt. Sniega sega uz ceļiem visu laiku atjaunojās. Kuldīgā neesmu bijis, taču mums palūdza palīdzēt ar tehniku, tāpēc saprotu, ka pilsētā arī ir ļoti grūti.

Līga Gabrāne

FOTOKOMENTĀRS

Pateicoties dāsnajam sniegpukenim, redakcijas pagalma atpūtas stūrītis ieguvus jaunus un ziemas sezonai atbilstošas formas.

Kristīnes Pabērzas teksts un foto

RUNĀ SPECIĀLISTS

Palīdzība grūtā brīdī

Sandra Krinkele, Nodarbinātības valsts aģentūras (NVA) Ventspils un Kuldīgas filiāles vadītāja

Pandēmijas laiks visiem iemācīja pilnveidot digitālās prasmes, un nu jau pašsaprotamas liekas mācības un semināri dažādās tiešsaistes platformās. Mājaslapā www.nva.gov.lv pieejama informācija par pakalpojumiem un vakancēm, nodrošināta arī iespēja sadarboties attālināti,

piemēram, pieteikties bezdarbnieka statusam, ir arī informācija par darba tirgus pieprasījuma izmaiņām īstermiņā.

Klientiem, kuri darbu atrod tālāk no deklarētās dzīvesvietas, joprojām sniedzam mobilitātes atbalstu, kura mērķis ir veicināt darba devēju pieņemto cilvēku pārvietošanos, atlīdzinot transporta un īres izdevumus pirmos četrus mēnešus pēc darba attiecību sākšanas. Šogad Kuldīgas centrā mobilitātes atbalstu saņēmuši 25 klienti.

Lai cilvēkiem ar invaliditāti saglabātu darbības un darba vietu, aģentūra darba devējiem piedāvā jaunu pakalpojumu – darba vietas pielāgošanu bezdarba riskam pakļautajiem. Tiek nodrošināts ergoterapeita pakalpojums un darba devējam izmaksāta vienreizēja dotācija (līdz 1000 eiro), lai cilvēkam ar invaliditāti vietu pielāgotu – iegādātos un ierīkotu iekārtas, citu inventāru un tehniskos palīg līdzekļus.

Šis gads ir zīmīgs ar Krievijas iebrukumu Ukrainā, un arī Kuldīgā

ieradušies Ukrainas iedzīvotāji, kuri bijuši spiesti savas mājas pamest. Sākot darbu Latvijā, viņiem ir tiesības saņemt vienreizēju pabalstu – 500 eiro. Tas netiek aplikts ar iedzīvotāju ienākuma nodokli, un to var saņemt tikai vienu reizi. Gribu pateikt milzīgu paldies ikvienam, kurš Ukrainas iedzīvotājiem ir piedāvājis darbu, – Kuldīgas klientu centrā šo atbalstu saņēmuši 106 cilvēki.

Nodarbinātības valsts aģentūra aicina mācīties ne tikai pie mums reģistrētos klientus, bet arī strādājošos. Lai bezdarba riskam pakļautajiem zināšanas un prasmes nepārtraukti pilnveidotu, paaugstinot konkurētspēju, Eiropas Sociālā fonda projektā *Atbalsts bezdarbnieku izglītībai aģentūra ievieš pasākumu **Bezdarba riskam pakļauto personu apmācība (mūžizglītība)***. Tā ar NVA finansiālu atbalstu var mācīties arī bezdarba riskam pakļautie strādājošie un pašnodarbinātie. Viņi var apgūt valsts valodu, angļu valodu, datorzinības, automašīnu un traktortehnikas vadīšanu.

LASĪTĀJS NEAPMIERINĀTS

Dzīvokļi ir par karstu

„Radiatori ir tik karsti, ka katru dienu valā jātur balkons un logi,” *Kurzemniekam sacīja kāda iedzīvotāja no mājām Priedes, Priedainē.*

Viņa vairākkārt sazinājusies ar *Kuldīgas komunālajiem pakalpojumiem*, kas namu apsaimnieko, zvāņijusi arī *Kuldīgas siltumtīkliem*, bet joprojām situācija neesot mainījusies.

„Par šo situāciju ir zināms, kundze zvāņijusi vairākas reizes, esam sazinājušies ar *Kuldīgas siltumtīkliem*, jo viņi ir tie, kas regulē siltumu,” saka *Kuldīgas komunālo pakalpojumu namu apsaimniekotājs Vilnis Sarmulis*. „Daudzas mājas nav siltinātas, un visos dzīvokļos temperatūra nav vienāda. Vienmēr kādam būs par karstu vai aukstu. Vairākās mājās iedzīvotāji ir izveidojuši čata grupu vatsapā, kur pārsprīž jautājumus, kas saistīti ar māju. No *Priedēm* neviens cits nav sūdzējies, ka būtu par karstu. Ēkā ir ierīkota autonomā sistēma, kas siltumu regulē, pielāgojoties āra temperatūrai.”

Situāciju skaidro arī SIA *Kuldīgas siltumtīkli* valdes priekšsēdis Andris Aniņš: „Kopējo centralizēto siltumapgādes sistēmu var sadalīt vairākos posmos, no kuriem tikai pirmie divi ir *Kuldīgas siltumtīklu* tiešā atbildībā: katlumājas ražo siltumu tik daudz, cik klienti caur siltummezgliem

pieprasa; siltumtrases pārvada siltumu līdz māju skaitītājiem, kur arī beidzas siltumenerģijas piegādātāja tiešā atbildība.

Nākamie posmi ir ēkas iedzīvotāju īpašums un atbildība, kura parasti tiek uzticēta mājas apsaimniekotājam, bet lēmumi par šiem posmiem joprojām ir klientu jeb iedzīvotāju ziņā. Ēku siltummezgli atkarībā no mājas iedzīvotāju pieprasījuma automātiskā režīmā nodrošina izvēlēto vidējo komforta līmeni; mājas iekšējā cauruļvadu sistēma pamatā sastāv no stāvvadiem un sildķermeņiem, piemēram, radiatoriem.

Priedaines ciematā *Kuldīgas siltumtīkli* pēdējo piecu gadu laikā ir izbūvējuši jaudīgu šķeldas katlumāju un klientu izvietojumam un patēriņam atbilstošas rūpnieciski izolētas siltumtrases, lai nodrošinātu stabilu un kvalitatīvu pakalpojuma nodrošināšanu līdz ēku skaitītājiem un siltummezgliem.

Ļoti pateicamiem par to, ka Priedaines ēku īpašnieki izprata nepieciešamību izbūvēt arī siltummezglus, kas palīdz un veicina stabilu un kvalitatīvu mūsu un jūsu iekšējo sistēmu sadarbību. Paveicot šos pamata mājas darbus, lielākais darbs un ieguldījums jau ir paveikts.

Ja pēc visiem šiem darbiem telpās ievērojami atšķiras siltumenerģijas

sadale, kādā dzīvoklī vai istabā ir ievērojami aukstāks, bet citā – siltāks, kā tas ir arī *Priedēs*, tad jālemj par nākamo soli – ēkas stāvvadu regulēšanu, lai izlīdzinātu vienmērīgu siltumenerģijas padevi visos stāvvados.

Pēc šādu darbu veikšanas īpašnieki nonāk pie secinājuma, ka kāds no kopīpašuma pārstāvjiem ir veicis neatbilstošas izmaiņas savā dzīvokļa daļā, piemēram, izbūvējot siltās grīdas, ierīko apsildāmajai platībai neatbilstošus radiatorus vai nekorekti pievienojis radiatoru vai kādus citus sildķermeņus. Tā rezultātā var tikt kropļota ēkas kopīpašuma apkures sistēma, un katru sezonu kopīpašniekiem sanāk ciest un bieži vien saņemt neatbilstošus siltumenerģijas pakalpojumus un arī rēķinus.

Kā rīkoties?

1) Īstermiņā kopīpašniekiem jāvienojas par konkrētu vidējo komforta līmeni ēkā.

2) Ilgtermiņā lemt par ieguldījumiem ēku stāvvadu regulēšanas iespējās.

3) Pēc stāvvadu regulēšanas varēs nonākt jau pie konkrēta stāvvada, sildķermeņa, neatbilstošas sistēmas izbūves un izmaiņu problēmas.”

Inta Jansone

IEPRIECA

Super jaunieši!

Pirmdien, kad Kuldīgā puteņoja un sniega bija daudz, Pilsētas laukumā Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikuma audzēkņi ar lāpstām palīdzēja šoferiem no sniega atrakt

automašīnas un arī izstumt, ja tās bija iestigušas. „Tajā pašā laikā novēroju, ka bija arī tādi autovadītāji, kuri redzot, ka citiem atgadījusies ķibeles, tikai skaļi pīpināja un nekāpa ārā no

auto, lai otram palīdzētu. Strādāju veikalā *Citro*, arī mans auto bija dziļā sniegā, puiši izlīdzēja arī man. Prieks, ka mums ir tik superīgi jaunieši,” saka Ināra.

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Vai kolekcionējat kādas lietas?

Kārlis Tilgalis, pensionārs:

– Šobrīd ne. Kad vēl gāju skolā, krāju sērkokociņu kastītes, taču neko citu. Saglabāties no tiem laikiem man mājās nekas vairs nav. Kopš esmu pieaudzis, nav bijusi vēlme vākt kādas mantas. Zinu, ka viens draugs sakrājis visas atšķirīgās vienlata monētas. Viens cits draugs no Putnudarza kolekcionē senus gludekļus, šujmašīnas, kafijas maļamos aparātus un vēl ko citu, kam mūsdienās ir aizmirsta vērtība. Viņam šīs mantas ir no pirmskara laika. Dzirdēju, ka vasarnīcā glabāja vairākus senus gludekļus, kurus viņam nozaga.

Dace Blathena, raidījumu vadītāja *Kurzemes radio*:

– Es neko nekolekcionēju. Mantas nekrāju un nevācu. Šis jautājums man šķiet diezgan amizants – kolekcionēšana vispār, manuprāt, ir laikietilpīgs un nevajadzīgs process. Taču kāpēc gan ne, ja krāj kādus vēsturiskus un vērtīgus priekšmetus, tad es to atbalstu – tas ir kā piensums mūsu kultūrai, un tādas senas un nozīmīgas lietas saglabāt ir svarīgi. Es gan pazīstu vairākus cilvēkus, kuri kolekcionē visādus *štruntus*, un man tas šķiet smieklīgi. Kādēļ piebāzt māju ar visādām nevajadzīgām lietām? Zinu vairākus, kas tās sakrājuši un pēc tam paši ar tām netiek galā. Cits vāc krūzītes, cits – lāčus.

Inguna Krebse, Kuldīgas pirmsskolas iestādes *Cīrulītis* vadītāja:

– Bērniībā krāju padomju laiku nozīmītes – tolaik tās bija ļoti dažādas un bija interesanti tās savākt. Līdz šodienai gan neviena saglabājusies vairs nav – esmu daudzas reizes pārvākusies. Tagad gan neko nekrāju un arī nevaru iedomāties kādu, kurš to darītu. Atšķirīgās vienlata monētas gan mājās stāv, taču domāju, ka tā nav kolekcija, bet vairāk kā piemiņa. Citas piemiņas lietas, kas stāvētu mājās, gan prātā nenāk. Uzskatu, ka lietu kolekcionēšana citiem ir aizraušāns, vaļasprieks. Labi, ka cilvēkam ir kaut kas, kas viņu interesē.

Irēna Irbe, pavāre:

– Ne es ko kolekcionēju, ne arī zinu kādu, kurš to darītu. Neko sliktu par kolekcionāriem nedomāju – ja cilvēkam par ko tādu ir interese, lai to dara. Es nekādas senas lietas piemiņai neglabāju – visu metu laukā, lai lieki nemaisās pa kājām. Kādreiz, kad strādāju par grāmatvedi, krāju lodīšu pildspalvas, tagad tās viena no otras veikalā dziži neatšķiras, taču agrāk gan tās bija interesantākas. Tagad nemaz tādu interesantu un atšķirīgu lietu vairs nav, tāpēc nav intereses krāt.

Lorita Dermāne, skolotāja:

– Kādreiz, gribot vai negribot, gadās ko sakrāt. Bērniībā gadījās sakrāt dažādus konfekšus un košļeņu papīriņus. Vai vēl kas saglabājies, grūti teikt, ja labi pameklētu, tad varbūt kas atrastos. Man mājās stāv savākti vecie telefoni un senās mācību grāmatas, ko nesu uz skolu parādīt saviem skolēniem. Kādreiz krājam arī apsveikuma kartītes. Varētu būt, ka vēl kur glabājas kādi vecie padomju laiku trauki. Esmu dzirdējusi, ka šobrīd ar mēbeļu, dažādu priekšmetu, grāmatu kolekcionēšanu nodarbojas Ķīmales muižas īpašnieki.

Rasma, aktīva pensionāre:

– Jā, kādreiz aktīvi krāju Gunāra Bērziņa karikatūras, jo tās ļoti patika, bija asprātīgas. Tās agrāk tika publicētas dažādos laikrakstos un žurnālos – griezu tās laukā un līmēju kopā vienā albumā. Cik savācu, neskaitīju, bet bija daudz. Citas lietas neesmu krājusi. Zinu, ka viens radnieks kolekcionē asprātīgas anekdotes.

Amanda Gustovska
Jēkaba Aleksandra Krūmiņa foto

SVĒTDIEN – CETURTĀ ADVENTE

Ļaut Kristum ienākt, un lietas sakārtojas

Klāt pēdējā svētdiena pirms Ziemassvētkiem, kad Adventes vainagā iedegsim ceturto sveci – miera simbolu. To dēvē arī par eņģeļu sveci, jo viņi dziesmā nesa miera vēsti par Jēzus dzimšanu. Līdz ar pēdējās sveces aizdegšanu Adventes vainaga izstarotā gaisma kļūst visgaišākā, un tas simbolizē Kristus tuvošanos, tāpēc kristiešiem šai dienai piemīt izteikts pārdomu laiks.

Valkovsku ģimenē ikdienā piekopj kristīgu dzīvesveidu, bet Advente ir īpašs laiks, kad tiek atvērtas sirdis Dieva mīlestībai un žēlsirdībai.

Attēlā: Ludmila un Ilvars, meitas Megija un Ramona, mazdēls Lūkass un mazmeitiņa Terēze.

„Mums visa dzīve ir kā Advente – piepildīta ar lūgšanām, klusuma un pārdomu mirkļiem, kad vislabāk var sadzirdēt Dieva balsi,” saka kuldīdzniece Ludmila Valkovska. Viņas ģimene nu jau trīs paaudzēs ir katoļu draudzē. Atklāsme par Dieva spēku, žēlsirdību, mīlestību un dāsnumu nākusi pirms daudziem gadiem tieši Ziemassvētkos. Ludmilas oma gan gājusi uz baznīcu, taču padomju laikā tas bija jādara slepeni un par kristīgām vērtībām tad netika runāts. Arī vīrs Ilvars izaudzis tipiskā padomju ģimenē. Pie Kristus abi nonākuši, kad jau bija apprecējušies un piedzimušas trīs meitas. „Nespējām vairs tikt galā ar grūtībām – pietrūka naudas, laika, prieka un uzmanības vienam pret otru,” teic kristīgā sieviete. „Ar visiem tiem trūkumiem un pasaulīgajām problēmām nociecinājāmie, sākām izdegt laulībā, līdz iejaucās Dievs. Būtībā ikviens bērns, vienalga kādā ģimenē audzis, sirsniņā zina, ka Dievs ir. Tikai tā īsti neprot atrast ceļu, ja pieaugušie nepalīdz.”

Arī Ludmilai un Ilvaram tas ceļš uzreiz nav skaidri iezīmējies. Kad

māsa vēlējusi nokristīt savu bērniņu un aicinājusi viņus par krustvecākiem, grūti bijis izšķirties, uz kuru draudzi iet. Zinājuši baznīcas Kuldīgā, bet tām visām durvis pārsvarā bijušas ciet, un pietrūcis drosmes, kā Ludmila saka, uzbāzties. Gadījies iet garām pareizticīgo baznīcai, kad tur noticis dievkalpojums. Tēvs piekritis māsas bērniņu nokristīt, vienlaikus kristības notikušas arī krustvecākiem. „Uzreiz jau nekas nemainījās, bet līdz ar to, ka nokristījāmie, atļāvām Kristum ienākt mūsu ģimenē, piedalīties mūsu dzīvē un tās sakārtošanā. Cilvēks pats nesaprot, bet Dievs redz, kuras lietas nepareizas, kur pietrūkst piedošanas, kur valda dusmas. Pirmais solis ir atvērt sirdi Viņam un ļaut darboties. Ciešanas patiesībā nav nekāds sods, bet palīdzība, lai mēs kļūtu labāki, atbrīvotos no grēkiem un lietām, kas nenāk no Dieva.”

Vēl kādu laiku Valkovski bija draudzes meklējumos, līdz pavērsās ceļš uz Kuldīgas katoļu baznīcu, kur tolaik kalpoja mācītājs Andris Vasiļevskis. Ludmila un Ilvars salaulājās Dieva priekšā, nokristīja bērnus.

Abi apmeklēja Alfa kursu, pieteicās kalpot laulāto kustībā, meitiņas gāja svētdienas skolā. Kopš tā laika viņi gan regulāri apmeklē dievkalpojumu, gan aktīvi piedalās draudzes garīgajā un sabiedriskajā dzīvē. Meitas jau pieaugušas, Valkovskiem ir divi mazbērniņi.

„Joprojām atceros mūsu pirmo Ziemassvētku dievkalpojumu baznīcā. Dievnamis bija pārpildīts. Mācītājs Andris Vasiļevskis runāja tik vienkārši un cilvēciski, ka ikviens saprata. Stāstīja par mīlestību. Dievs deva savu dēlu Jēzu Kristu tāpēc, ka Viņš mīl mūs visus. Mēs drīkstam Tēvam jautāt visu, ko nesaprotam. Lūgt, lai samīļo, kad esam bēdīgi. Lūgt palīdzību, ja nonākam garīgās vai materiālās grūtībās. Dievs vienmēr palīdzēs, Viņam viss ir iespējams. Ziemassvētki ir mūsu ģimeniskākie un brīnišķīgākie svētki. Mēs gaidām, lai brīnumi notiek mums, mūsu kaimiņu dzīvē, draudzē, pilsetā, valstī un pasaulē valda miers.”

Daina Tāfelberga
Valkovsku ģimenes
arhīva foto

POLICIJAS ZIŅAS

Vīrieši brauc agresīvi; izvairās no maksāšanas

Stāsta Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes vecākā speciāliste Madara Šeršņova.

No 8. līdz 15. decembrim Kuldīgas iecirknī sākti vairāki administratīvā pārkāpuma procesi, tostarp viens par ceļu satiksmes negadījumu (CSN), kurā transportlīdzeklis nobrauca no ceļa un apgāzās. Kopumā reģistrēti desmit CSN, no tiem sešos uzbraukts meža dzīvniekiem diennakts tumšajā laikā. Nevienu notikumā cilvēki nav cietuši. Pieķerti vairāki agresīvi braucēji.

8. decembrī 16.20 Kuldīgas Pilsētas laukumā tika aizturēts Volkswagen Kady vadītājs, kurš brauca pa pretējo joslu, apbraucot transportlīdzekļus, kas bija apstājušies pirms krustojuma, lai dotu priekšroku pa galveno ceļu braucošajiem. Tādējādi šis autovadītājs radīja traucēkli vienmērīgai satiksmei, pārkāpjot Ceļu satiksmes likumu, kurā noteikta atbildība par agresīvu braukšanu. 9. decembrī arī Pilsētas laukumā aizturēts vīrietis, kas ar automašīnu Mercedes Benz apzināti radīja sānslīdi. Līdzīgu pārkāpumu 15. decembrī ap diviem naktī izdarīja Peugeot vadītājs Skrundā, Stūru ielā. Visos trīs gadījumos sāks administratīvā pārkāpuma process.

Šajā laikā Kuldīgas iecirknī sākti arī kriminālprocesi par izvairīšanos no uzturlīdzekļu maksāšanas saviem nepilngadīgajiem bērniem. Policija atgādina, ka šāda noziedzīga rīcība ir kriminālpārkāpums, par ko paredzēts sods. Krimināllikuma 170. pants nosaka, ka par izvairīšanos no tiesas nolēmuma vai kompetentas valsts institūcijas lēmuma pildīšanas, ar kuru uzlikts pienākums apgādāt savus vecākus, vecvecākus, bērnus, mazbērnus vai citas personas un dot tiem uzturu, soda ar īslaicīgu brīvības atņemšanu vai ar probācijas uzraudzību, vai ar sabiedrisko darbu, vai ar naudas sodu.

Pierakstīja Daina Tāfelberga

NO MEDIĶU IKDIENAS

Krīt un kaujas, bērni slimo joprojām

Par notikumiem no 8. līdz 14. decembrim stāsta Kuldīgas slimnīcas uzņemšanas nodaļas vadītāja Svetlana Serpāne.

8. decembris. Bērns lielveikalā izkritis no iepirkuma ratiem. Viņam ir sasitumi, pēc ārsta apskates palaižam mājās. Vairākiem bērniem ir elpceļu saslimšana. Ir arī traumas, kas gūtas paslīdot. Mācību iestādē incidents starp diviem vienaudžiem, vienam – plauksta trauma.

9. decembris. Palīdzam vairākiem gadus vecākiem pacientiem. Vakarpusē daudz bērnu ar elpceļu problēmām un sāpošu vēderu.

10. decembris. Visu dienu nodaļā daudz pacientu. Seši krituši uz slidenas ielas. Pēc palīdzības ierodas vīrietis alkohola reibumā, viņam pa galvu iesitusi draudzene. Naktī atved vairākus bērnus.

11. decembris. Sieviete, braucot atpakaļgaitā, uzbraukusi bērnam uz kājas. Viņam ir virspusēji ievainojumi bez lūzumiem. Desmit gadus vecs puika sakāviens ar kaimiņu zēnu, konfliktā iesaistījušies arī vecāki. Viņi ieradās uzņemšanas nodaļā, lai bērnu apskatītu ārsts. Bērniem ir sasitumi un nobrāzumi. Vakarpusē un naktī ierodas vairāki bērni ar elpceļu saslimšanu.

12. decembris. Laukā puteņo, pacientu ir maz. Kādam ir sasists plecs, citam – celis. Sieviete, ejot pāri gājēju pārējai, paslīdējusi, kritusi un izmežģījusi plecu. Bērns mācību iestādē paslīdējis un sasitis degunu, rezultātā – lūzums.

13. decembris. Mazāk snieg, nodaļā vairāk cilvēku. Palīdzam cietušajiem ceļu satiksmes negadījumā. Vienu ievietojam stacionārā, otru pēc ārsta apskates palaižam mājās. Daudzi guvuši traumas paslīdot, ir vairāki lūzumi, brūces, sasitumi. Mums atved vairākus bērnus: divi ir smagā stāvoklī, viens tiek aizvests uz Bērnu klīnisko universitātes slimnīcu Rīgā, bet cits – uz Liepājas reģionālo slimnīcu.

14. decembris. Nodaļā palīdzam vairākiem pacientiem, kuri guvuši traumas paslīdot.

Pierakstīja Inta Jansone

Izrāde, kas raisa pārdomas

Z.A.Meierovica
Kables
pamatskolas
7.–9. klašu skolēni
piedzīvojuši spilgtas
emocijas un guvuši
dažādas atziņas
Latvijas skolas
somas piedāvātajā
izrādē jauniešiem
Klusētāji.

Izrāde vēsta par trīs
klasesbiedriem, kuri
atceras kādu notikumu,
kura sekas kāds no
viņiem noklusējis.

NEPARASTS FORMĀTS

Tā sižets balstīts uz patiesiem notikumiem, stāstot par cilvēku vienaldzību, klusēšanu, neiesaiņšanos un tā drūmajām sekām. Izrādes laikā trīs bijušie klasesbiedri – Santa, Krišjānis un Ikaris – stāsta par kādu satraucošu notikumu, kas ar viņiem atgadījies laikā, kad viņi mācījās vienā klasē. Viss būtu izvēršies citādi, ja viņi izšķīrošā brīdī nebūtu klusējuši. Skolotājs Eduards Skabis atklāj, ka pārsteigumu sagādājis izrādes formāts un vieta – Indriķa Zeberina Kuldīgas pamatskolas klases telpa: „Klase kā jau klase, bet tajā ik pa laikam paveras durvis un vienu aktieri nomaina nākamais. Nejausi tiek ierauti kāda patiesa notikuma stāstā. Ikviens varēja saskatīt sev pazīstamu tēlu un paturēt prātā šo gudrību, ka tāpēc jau cilvēki ir īpaši, jo viņiem dota šī dāvana – neklausēt.”

VĒLAS KO AUGSTVĒRTĪGU

Latvijas skolas somas koordinatore Kables pamatskolā Agnese Ozoliņa stāsta, kāpēc izvēlēta tieši šī izrāde: „Esam maza lauku skoliņa, un mums *Latvijas skolas*

somas finansējums vienmēr bijis ļoti mazs. Uzzināju, ka *Klusētājus* noskatījušies arī V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas skolēni, sakot, ka izrāde ir laba. Sadarbojāties ar I.Zeberina pamatskolu un izrādi noskatījāties tur kopā ar viņiem.” Par skolēnu reakciju koordinatore saka: „Tā kā ģimenes bērnus uz izrādēm neved vai dara to ļoti reti, viņiem šī izrāde bija ļoti interesanta. Skolēni nesaprata, kā aktieris izrādes laikā var pienākt tev klāt tik tuvu, paskatīties un vēl uzrunāt. Tā bija izrāde, kuras sižets ir ļoti līdzīgs pašu jauniešu dzīvei.”

ATPAZĪT SEVI NO MALAS

Kables pamatskolas 7. un 8. klašu skolēni stāsta, ka izrāde šķitusi saistoša. Estere Oliņa: „Es pirmoreiz biju uz tādas formas izrādi, un man patika. Izskatījās, ka aktieriem nebija grūti staigāt pa trim klasēm. Visvairāk patika komiskā daļa. Galvenā atziņa, ka nedrīkst apsaukt un apsmiet citus, jo tu jau nezini, kā apsmietie jūtas.”

Evelīna Vīksna: „Saprātu, ka arī mūsu klasē ir tāda problēma:

viens stāsta to, bet otrs pieliek klāt savējo. Bija ļoti smieklīgi, it īpaši, kad viens aktieris pienāca man klāt un skatījās acīs.”

Daniels Pranks un Renāte Andersone atklāj, ka, skatoties izrādi, sajutuši līdzības ar reālo skolas dzīvi un pašu novēroto, kad dzīvē gadījušies kautiņi un apsūkšanās. Adrians Podkalns guvis atziņu, ka tik tiešām klusētājs vienmēr tiek cauri sveikā, taču tam ir arī sava cena, kas var būt pārāk augsta.

Koordinatore A.Ozoliņa stāsta, ka tiekot domāts par nākamā pasākumu. V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskola nesen tikusies ar grupu *Citi zēni*, kas stāstījuši par savu karjeras izvēli, un tas varētu būt vērtīgi un interesanti arī Kables skolēniem.

Izrādes *Klusētāji* režisors ir Jānis Znotiņš, dramaturģe – Ance Muižniece, scenogrāfe – Pamela Butāne. Lomās iejutās Anta Aizupe, Oskars Florencs-Vīksne un Jānis Znotiņš. Ceturtais lugas tēls – skolotājs – palika aiz kadra.

Amanda Gustovska
Eduarda Skabja foto

Pabeidz logu restaurāciju

Īstenojot projekta otro kārtu, Rendas baznīcā pabeigta atlikušo piecu logu komplektu restaurācija, ko paveica SIA *Goldingen Woodworks* vadītājs Kristaps Rozītis.

Darbi veikti saskaņā ar restauratora Edgara Raituma pagājušajā gadā izstrādāto metodisko aprakstu, kas saskaņots Kuldīgas novada pašvaldības būvvaldē un Nacionālajā kultūras mantojuma pārvaldē. Restaurāciju veica pakāpeniski, sākot ar ārējo vērtņu demontāžu un pagaidu aizpildījuma uzstādīšanu. Reizē ar ārējo vērtņu montāžu tika veikts aplodu galdnieciskais remonts un apdres darbi. Izstrādājumus pilnībā atfīrēja no krāsas uzslāņojumiem līdz pamatmateriālam, izmantojot cietsakausējuma ciklīnas un infrasarkanu ķītes lampu. Vairumam ārējo vērtņu oriģinālie

apkalumi bija zuduši līdz ar ārējo vērtņu nomainītu 20. gadsimta otrajā pusē. Par rokām darināto viru kādreizēju esamību liecināja vien aplodās saglabātās 1/2 viras, kuras stiprinātas ar kaltām naglām. Kalējs no jauna darināja viru pretējās puses, kuras kopā ar saglabātajām un atfīrītajām virām tika gruntētas ar svina mīniju un fiksētas pie vērtņēm ar kaltām naglām, starp koku un tēraudu ievietojot lineļlas ķīti. Trupes un mehānisku bojājumu skartās koka detaļas tika protezētas vienas detaļas ietvaros ar līdzvērtīgas kvalitātes un vecuma materiālu. Kā saistvielu starp detaļām izmantoja āra poliuretāna līmi un koka tapas. Trūkstošie pusapaļie logi tika izgatavoti no jauna, izmantojot augstvērtīgu priedes masīvkoku un tradicionālus konstruktīvos mezglus. Oriģinālie stikli tika

saudzīgi izņemti, izmantojot ķītes lampu un palīginstrumentus. Saplēstos un zudušos stiklus nomainīja ar 3 mm restaurācijas stiklu. Pēc gruntēšanas logus trīs reizes nokrāsoja ar industriāli ražotu lineļlas krāsu. Tika ievērots arī Nacionālā kultūras mantojuma pārvaldes norādījums saglabāt esošās skārda palodzes.

Projekta kopējās izmaksas bija 11 494 eiro, t.sk. PVN. No tiem 5000 eiro nosedza Kuldīgas novada pašvaldības konkursā par kultūras pieminekļu ēku restaurāciju un konservāciju iegūtais finansējums, 3000 eiro finansējumu piešķīra Valsts kultūrkapitāla fonds. Atlikušās izmaksas sedza Rendas evaņģēliski luteriskā draudze. Projekta darbu uzraudzību un vadību nodrošināja Skaidrīte Rika un Jēkabs Šalms.

Kristīne Pabērza

Atbalsta bērnus slimnīcā

Vārmes pamatskolas 3. klase atsaukusies Kuldīgas slimnīcas bērnu nodaļas aicinājumam un sarūpējusi drosmes kasti.

„Laiks ir paskrējis nemanot,” *Kurzemniekam* atzīst mācību iestādes direktore Dace Kalniņa. „Izdarīts arī daudz. Ja skolā ko darām, organizējam, veidojam, ir atbalsts arī no bērnu vecākiem, piemēram, piepildot drosmes kasti Kuldīgas slimnīcas bērnu nodaļai. Par kaut ko līdzīgu domā arī citas klases.”

Skolā, sadarbojoties ar pagasta pārvaldi, tiek turpināta tradīcija *No sirds uz sirdi*, un Ziemassvētkos dāvanīņas tiek pasniegtas pagasta senioriem,

šogad – 52.

Vēl skolā ir iespēja apgūt ceļu satiksmes noteikumus, nokārtot eksāmenu un saņemt velosipēda vadītāja apliecību. Pirmā nodarbība bija 5. decembrī. „Negaidīju, ka būs tik liela interese, pieteikušies gandrīz visi no 4. līdz 9. klasei,” stāsta D.Kalniņa. „Ir uzrakstīts un iesniegts projekts programmā *Erasmus*, ceram, ka to varēs realizēt no janvāra līdz jūnijam un ka seši pamatskolas skolotāji varēs doties uz ārzemēm, lai pilnveidotus STEM jomas kursus. Ja būs finansējums robota iegādei, nākamajā mācību gadā mācīsim robotiku.”

Vārmes pamatskolas 1. klases bērni tautas deju nodarbībā.

Inta Jansone
Lailas Liepiņas foto

Pašu rokām darināts

Vārmes bibliotēkā līdz decembra beigām skatāma iedzīvotāju darināto rokdarbu izstāde.

Vārmes bibliotēkā līdz gada beigām var aplūkot rokdarbu izstādi, kurai darbus darinājuši vietējie pagasta iedzīvotāji.

„Tas jau kļuvis par tradīciju, ka gada izskaņā rīkojam šādu izstādi un savus darbus citiem rāda vietējie amatnieki, rokdarbnieces un dažādu citu lietišķo veidotāji,” *Kurzemniekam* pastāsta bibliotekāre Edīte Krasnopa. Salīdzinājumā ar iepriekšējiem gadiem, šoreiz dalībnieku gan esot mazāk, bet bibliotēkas apmeklētājiem tā patīk, tiek iz-

teiktas pozitīvas atsauksmes. Vēl turpat skatāma arī sermītnieka Mārtiņa Pizika gleznu izstāde.

28. decembrī 17.30 uz pēdējo tiksanos šogad kopā sanāks arī lasītāja klubiņa dalībnieki, viņi pārrunās gan par aizvadīto gadu, gan par vēlmēm jaunajā gadā. „Cerams, izdosies aizbraukt uz kādu teātra izrādi,” saka E.Krasnopa. Pirms pandēmijas klubiņu reizi mēnesī apmeklēja 16–18 interesenti, tagad mazāk – 10–12.

Inta Jansone
Lailas Liepiņas foto

Skolēnu intereses Kuldīgā un Latvijā. Ko piedāvā augstskolas?

Uz pasākumu bija ieradušies ap 150 skolēnu, un tika pārstāvētas deviņas augstskolas: Liepājas Universitāte, Ventspils Augstskola, Latvijas Universitāte, Latvijas Lauksaimniecības universitāte, Rīgas Tehniskā universitāte, Banku augstskola, Latvijas Sporta pedagoģijas akadēmija, Kultūras akadēmija un Rīgas Stradiņa universitāte. *Kurzemnieks* aprunājās ar piecām.

APVIENOTA PROGRAMMA, ATJAUNOTAS KOPMĪTNES

Liepājas Universitāte pēdējos trīs gadus strādājusi ar skolotāju programmām, papildinot mācību priekšmetu izvēli, un jauno mediju programma integrēta ar dizaina programmu, stāsta Liepājas Universitātes uzņemšanas nodaļas sekretāre Madara Dauzīņa-Šuktere: „Sapratām, ka šīs programmas ir līdzīgas un viena otru labi papildina, līdz ar to nākamā, pirmo gadu jaunus studentus uzņemsim šādā programmā. Tur vēl aizvien paliks dizaina un jauno mediju apakšvirzieni – jaunieši, kā līdz šim, varēs izvēlēties viņiem interesējošo novirzienu, bet programma piedāvās plašākas zināšanas.” Madara atklāj, ka daudzi šogad interesējas par uzņemšanas prasībām, jo centralizēto eksāmenu nosacījumi ir mainījušies: „Paliek spēkā tas, ka students tiks uzņemts, izvērtējot centralizētos matemātikas, latviešu valodas un viena svešvalodas eksāmena rezultātus, neatkarīgi no tā kādu eksāmena līmeni jaunietis būs izvēlējis. Ja jaunietis eksāmenu būs kārtojis augstākajā līmenī, viņa konkursa rezultāts būs par kriptiņu augstāks nekā tiem, kas būs kārtājuši optimālajā līmenī.” Studentu apgrozījums kopš pēdējās uzņemšanas mainījies tieši neklātienē studijās: „Tās jaunieši izvēlējušies vairāk nekā citus gadus. Liela daļa no šiem jauniešiem jau strādā. Vēl, iespējams, tas varētu būt izskaidrojams ar kovida pandēmijas attālinātājam mācībām, jo šķiet, ka pie šāda formāta jaunieši pēdējos gadus pieraduši, taču svarīgi ir saprast, ka neklātienē nenozīmē, ka viss studiju process notiks attālināti. Arī neklātienē studijas sešas nedēļas gadā ir klātienē, pārējo laiku studenti studē individuāli.”

Pēdējo trīs gadu laikā izremontētas arī liela daļa universitātes kopmītnu istabiņu, kuras nu pieejamas arī jaunajiem studentiem.

IZVEIDOTA TALANTU PROGRAMMA

Aigars Asmis, projektu vadītājs sadarbībā ar skolām, stāsta, ka Rīgas Tehniskās universitātes (RTU) studiju programmā būtiskas pārmaiņas nav notikušas, taču pirms trīs gadiem izveidota talantu programma, kur studenti

Rīgas Tehniskās universitātes projektu vadītājs Aigars Asmis Viļa Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas 11. klases skolniekam Kristianam Saukumam stāsta par izglītības iespējām.

paralēli studijām var apgūt komunikācijas, darbu prezentēšanas prasmes, līderību un sadarbību komandā: „Tas sākas kā iniciatīva Latvijas top 18 skolām dot iespēju izvirzīt trīs labākos skolēnus, kuri šajā programmā apgūtu sociālās prasmes, kas viņus sagatavotu kā organizāciju vadītājus, jaunus līderus. Studējot eksaktās zinātnes, studenti apgūst pašu zinātnei, taču ar šo programmu viņiem ir iespēja apgūt arī citas nepieciešamās prasmes.” Šo gadu laikā atsauce esot laba. Ar katru gadu programma tiek papildināta un uzlabota: „Pērn izdomājām, ka šī iespēja jādod ne tikai mūsu studentiem, bet arī skolēniem no citām skolām, tāpēc šobrīd esam izsludinājuši atvērto konkursu, kur pieteikties var jebkurš skolēns. Vērtējam sekmes un eksāmenu rezultātus – mums ir svarīgi, ka studenti kārto vai nu fizikas, vai ķīmijas eksāmenu, palūdzam arī rekomendācijas vēstules no viņu skolotājiem. Daudzi piesakās vien tāpēc, ka visas brīvās vietas ir budžeta vietas – tas ir viens no iemesliem gandrīz katram studentam, kurš piesakās.” Šai studiju programmai visus trīs gadus tikuši uzņemti labākie skolēni no Rīgas Valsts 1. ģimnāzijas, Cēsu un Dobeles Valsts ģimnāzijām. No Kuldīgas skolām neviens audzēknis vēl uzņemts neesot, jo, kā Aigars teic, novada skolām ir grūti sacensties ar lielākām skolām, tāpēc nu mainīts skolu reitings tā, lai izredzes uz studiju vietu būtu arī skolēniem no mazākām skolām.

INTERESE PAR DATORIKU

Kuldīgā, Jauniešu mājā, lielāku interesi skolēni izrādījuši par datorzinātnēm, teic Aigars: „Tas mums pēdējā laikā ir arī viens no

populārākajiem studiju virzieniem, vēl pieprasītas ir arī ekonomikas un arhitektūras studijas.”

Par studijām RTU interesējas arī Viļa Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas 11. klases skolēns Kristians Saukums: „Gribu uzzināt ko vairāk par datoriku un programēšanu. Šobrīd skolā apgūstam programēšanas pamatprincipus *Java*s programēšanas valodā – tas šķiet saistoši un interesanti. Pats esmu sācis interesēties par datora sistēmu un uzbūvi. Mājās ik pa laikam paskatos video jūtībē, kur būvē kādas elektroniskas iekārtas, veido programmatūras. Vēl neesmu izlēmis, kādu studiju virzienu izvēlēties, bet zinu, ka tas būs saistīts ar datoriku.” Uzzinot sīkāk par Kristiana interesēm, Aigars viņam iesaka papētīt Elektronikas un telekomunikāciju fakultāti.

VEIDO ELEKTROIERĪCES

Ventspils Augstskolā nesen izveidota jauna programma *Jaunuzņēmumu vadība*, par ko sīkāk stāsta tās students Jēkabs Līdaka: „Šogad no šīs programmas iznāks pirmie absolventi. Programma piedāvā apgūt ne tikai biznesa, uzņēmējdarbības prasmes, bet iegūt arī lielāku emocionālo inteliģenci un izprast, kā strādā komanda.”

Informācijas un tehnoloģiju fakultātes programmas *Elektronikas inženierija* 3. kursa students Aksels Ķirsons atvedis līdz studentu jaunākos veikumus: „Katru semestri veidojam kādu elektronisku, programētu ierīci. Ar katru gadu sarežģītības pakāpe pieaug. Seit redzami pirmā līdz trešā kursa studentu darbi. Pats pirmais, ko veido jaunie studenti, ir skaņas līmeņa mērītājs, otrajā semestrī tiek veidots dūmu

Kuldīgas Jauniešu mājā 7. decembrī lielāko Latvijas augstskolu pārstāvji tikās ar mūsu skolēniem, lai stāstītu par mācību procesu, uzņemšanas prasībām un iespējām katrā skolā. To, kas pēdējo gadu laikā mainījies mācību iestādēs, devās noskaidrot arī *Kurzemnieks*.

detektors – tas pīkst, ja sajūt dūmus, taču ar pievienotās antenas palīdzību atsūta arī īsziņu uz viedierīci. Nākamais darbs ir sumo roboti, kurus taisām pa pāriem, lai mācītos strādāt kopā, arī grupās. Viens no trešā kursa kopīgiem darbiem ir radīt stratosfēras zondi, kuru ar hēlija balonu palaiž apmēram 20 kilometru augstumā un kura ar izpletņi pēc tam nokrīt. Ar tās palīdzību studenti spēj savākt visādus datus.” Katram darbam atvēlēts viens semestris. Uz vietas apskatāmi arī Aksela divi darbi – LED gaismas matrica un sumo robots: „Matricai ir 200 pikseļu ekrāns, kuram klāt esmu radījis arī vadību, kas programmēta uz datora. Uz tās iespējams attēlot visu ko, un, ja pareizi saprogrammē, var pat spēlēt tādas spēles kā *Tetris*, *Čūska*. Robotu esmu veidojis pāri ar kursabiedrēni, tā uzdevums ir neizbraukt ārpus uzlīmētajām, baltajām robežām, ko uztver aizmugurē iebūvētie sensori – tie saskata balto līniju un griežas apkārt. Priekšā iebūvēti pretinieka noteikšanas sensori – tiklīdz tas uztver pretinieku, pilnā jaudā dodas tam virsū. Uzvar tas robots, kurš pirmais otru izstumj no laukuma.” Viņš atzīst, ka studiju programma ir ļoti interesanta un aizraujoša, arī budžetu vietu ir daudz – 30. Liela daļa katru gadu paliek neizmantotas. Ar Akselu kursā kopā ir vēl trīs studenti.

PROGRAMMAS MAINĀS KATRU GADU

Latvijas Kultūras akadēmijas (LKA) studiju process mainās katru gadu, teic komunikācijas departamenta vadītāja Aija Lūse: „Programmu piedāvājumu mainām, piemēram, aktiermākslu var apgūt ik pēc trīs gadiem. Programmu maiņu izvērtējam gan pēc jauniešu, gan darba tirgus pieprasījuma. Piemēram, programmā *Starpkultūru sakari* katru gadu mainām valsti un speciālistus. Citu gadu pieprasījums ir lielāks pēc skandināvu valstīm, šogad var apgūt anglofonās valstis. Šobrīd liels pieprasījums ir pēc jauniešiem ar vācu valodas zināšanām, jo gan kultūrā, gan ekonomikā ir Vācijas mums ir vairākas sadarbības.” Aija uzsver, ka, beidzot Kultūras akadēmiju, iegūtās zināšanas noder plašā nozaru spektrā. Pēdējos piecos gados kopā ar RTU izveidota viena no skolas pieprasītākajām programmām *Radošās industrijas*: „Tās ir trīs gadu ilgas studijas bez iestājpārbaudījumiem, kur studenti no mūsu puses iegūst zināšanas par kultūras teoriju, radošo domāšanu, savukārt RTU iedod zināšanas par uzņēmējdarbību.” Šobrīd skolā tiek domāts par kompetenču izglītības priekšrocībām, respektīvi, tiem skolēniem, kuri mācās vidusskolā ar kultūras un

mākslas novirzienu, stājoties LKA, būs priekšrocības un varēs iegūt papildu punktus: „Veidojam sadarbību ar vidusskolām Latvijā, lai palīdzētu nodrošināt vieglāku pēctecību, pārejot no vidusskolas uz akadēmiju, ko paver tieši *Skolas 2030* mērķi un iespējas. Pieprasītākās studiju programmas ir *Radošās industrijas*, *Aktiermāksla un režija* un *Menedžments un socioloģija*.” Vaicāta par atsaucebū no Kuldīgas skolēniem, Aija teic: „Kultūra nekad nebūs nozare, kuru gribēs visi, un mums arī visus nevajag. Mums vajag jauniešus, kuri tiešām ir motivēti darboties kultūrā, tieši tāpēc mums ir iestājpārbaudījumi. Šīs studijas nav vieglas, to arī cenšamies uzsvert, ka studēt kultūru nenozīmē iet tikai uz teātri vai pasākumiem. Daudz kas atkarīgs arī no tā, cik ļoti iesaisties pats.”

Kuldīgas Centra vidusskolas 11. klases skolnieci Ailiju Garozu interesē šīs skolas sniegtais piedāvājums: „Man patīk kultūra un viss, kas ar to saistīts. Neesmu vēl pārliecināta, ko tieši vēlētos studēt, vai gribu būt uz skatuves pati vai vadīt pasākumus, taču patīktu abējādi. Daudzi man pazīstamie šobrīd studē vai ir studējuši Kultūras akadēmijā, no viņiem esmu dzirdējusi tikai pozitīvas atsauksmes – gan par mācībaspēkiem, gan skolas vidi.”

VETERINĀRZINĀTNEI KONKURSS ĻOTI LIELS

Latvijas Lauksaimniecības universitāte šogad mainījusi nosaukumu, tagad to sauc par Latvijas Biozinātņu un tehnoloģiju universitāti. Komunikācijas un mārketinga centra vadītāja Lana Janmere stāsta, ka viens no lielākajiem pieprasījumiem esot veterinārzinātnes studiju programmai: „Tas ir tādēļ, ka dotajā brīdī mums ir pati modernākā aprīkotā veterinārā klinika Baltijas valstīs, līdz ar to interese par mūsu skolu ir ne tikai no mūsu pašu, bet arī ārvalstu studentiem. Iestājesāmeni jākārtoti visiem, un konkurss ir ļoti liels, taču, ja esi motivēts un zinošs, izredzes iegūt sev vietu ir.”

Kuldīgas Centra vidusskolas 11. klases skolnieks Roberts Šķēle vēlas mācīties veterinārzinātnei, taču, ja konkursu neizturēs, izvēlēšies agronomijas vai uzņēmumu vadības studijas: „Veterinārzinātnei vēlos mācīties tāpēc, ka daudziem radiem Latvijā pieder lielas saimniecības. Mācīties par vēstures piedāvā krusttēvs, nodrošinot pēc tam darbu Jelgavas novada zemnieku saimniecībā *Dālderī*. Gan viņiem, gan citur Latvijā trūkst lielo dzīvnieku vēsturnieku, tāpēc esmu drošs, ka, iegūstot šo profesiju, man nebūs problēmu ar darba atrašanu.”

Asaras acīs atstāj dziļu nospiedumu

Legendārās atbalsta kustības *Tviterkonvojs* aizsācējs Reinis Pozņaks nesēn viesojās Kuldīgā, kur piedalījās *Demokrātijas kafejnīcā*. Tās tēma bija *Solidaritāte*. Ar savu darbību visvairāk viņš apliecina tieši šo vērtību. *Tviterkonvojs* Ukrainā nogādājis jau vairāk nekā 900 Latvijas iedzīvotāju ziedoto automašīnu.

Latvijas iedzīvotāji noziedojuši lielu daudzumu automašīnu. Vai pārsvarā ziedotāji ir turīgi cilvēki?

Lielākā daļa nav, bet cilvēki ziedo, jo uzskata, ka tas ir svarīgi. Ir arī daudz uzņēmumu, kuri ziedo. No Kurzemes puses īpašu paldies gribu teikt SIA *Kurekss* no Ventspils. Esmu jau medijiem stāstījis, ka tas bija kā brīnums un pat radās sajūta, ka visu regulē augstāki spēki, kosmos. Viena ukraiņu specvienība – izlūki – man zvanīja un teica, ka viņiem vajag ļoti labus, uzticamus *džipus* – pikapus. Es atbildēju, ka tādu mums nav un nepirksim arī, jo vienas tādas mašīnas vietā varam iegādāties piecas vienkāršākas, kuras parasti sūtām. Pabeidzu sarunu, un gandrīz vai tajā pašā brīdī sētā iebrauca *Kurekss* pārstāvji un atdeva atslēgas diviem tādiem pikapiem, kas piekrauti vēl ar degvielu un konserviem. Un tu vienkārši netici, ka tā var būt!

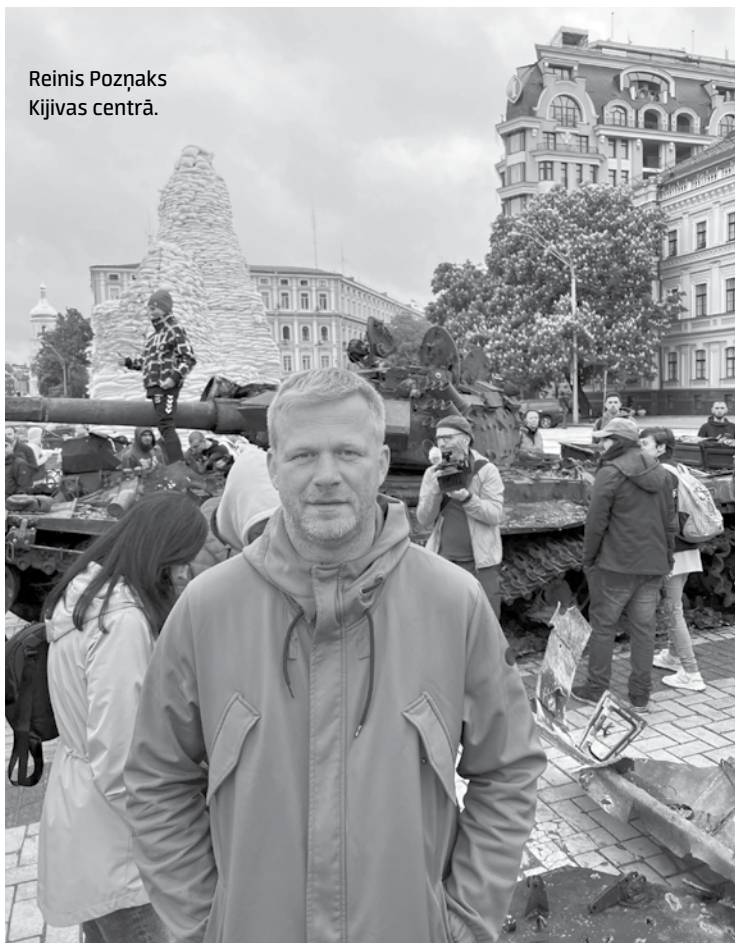
Novembra beigās bija jau otrs tāds gadījums. Man zvana no *Kurekss*, ka atvedīs mašīnas. Viņi atved *busu* – tieši tādu, ko bija prasījuši izlūki, un ļoti specifisku pikapu – *džipu* ar vienu sēdekļu rindu un ļoti garu kravas kastī. Tieši tāda mašīna bija nepieciešama, lai varētu vest laukā ievainotos, un tādu nevarējām līdz tam atrast.

Kur Rīgā ir tā sēta, uz kuru ved mašīnas? Vai jums tur ir savs birojs?

Biroja gan mums nav. Atrodamies Jaunmārupē, tur ir mana drauga Ali Jansona uzņēmums *Vāgi Racing*, kur ir iespējams novietot saziedotās automašīnas. Ali ir tas, ar kuru viss sākās. Viņš pamanīja sociālajā tīklā *Facebook* ierakstu, ka ukraiņiem ir nepieciešamas mašīnas. Ali pats arī apmēram mēnesi aktīvi ar to darbojās, taču viņam nācās pāriet malā, jo bija jāpabeidz būvēt militārā apvidus transportlīdzekļa prototips *VR-1 FOX*, kas tika izgatavots Latvijas armijas vajadzībām.

Vai ir viegli atrast brīvprātīgos, kuri nogādā mašīnas līdz Ukrainai?

Tā nekad nav bijusi problēma. Cilvēki grib palīdzēt. Esmu arī novērojis, ka šoferi, atdodot mašīnu, iepazīstas ar ukraiņiem un sāk paši atsevišķi organizēt palīdzību. Tas izplatās kā vīruss. Pirmajā braucienā uz Ukrainu mani pašu visvairāk ietekmēja trīs faktori. Pirmais – satiku tos cilvēkus, kuriem mēs mašīnas atdevām. Redzēju, kā viņi to novērtē un kāda ir viņu apņēmība cīnīties. Viņi nāk pretī, un tu redzi asaras viņu acīs. Tas atstāj dziļu nospiedumu. Ukraiņi man ir arī teikuši, ka ir domājuši, ka būs vieni savā cīņā,

Reinis Pozņaks Kijivas centrā.

bet saņemtais atbalsts aizkustina arī viņus. Otrs – pirmajā braucienā kādā benzīntankā sastapām ukraiņu Sergiju, kurš atstāja Rīgā savu biznesu, ģimeni un devās aizstāvēt savu dzimteni. Tā bija ceturta vai piekta kara diena, un neviens viņam nelika tur braukt, viņš varēja te mierīgi skatīties ziņas un pārdzīvot, ziedot naudu. Taču viņš to uzskata par pienākumu – aizstāvēt savu zemi. Trešais – piedzīvotais uz robežas. Atdevām mašīnas, jātiek atpakaļ. Bēgļu rindas uz robežas, un tu jau zini no ziņām, ka viņi uz Ukrainas–Polijas robežas gaida 30 stundas... Iekāpjam autobusā, kas ved pāri robežai. Izrādās, ka tas brauc no Sumiem, kurus sākumā ļoti stipri bombardēja. Autobuss bija pilns ar sievietēm un bērniem. Un tas viss bija jūtams gaisā... tās sievietes acīs... tās šausmas. Līdz tam dzīvē nekad agrāk nebiju jutis, ka emocijas vienkārši ir gaisā. Un tu skaties uz bērniem un domā par to, ka pirms nedēļas viņi dzīvoja tāpat kā mani bērni – gāja uz skolu, viss bija labi. Un ta gad viņi sēž autobusā, brauc nez kur, nez kā. Kad izkāpām no autobusa, mēs klusējām. Pēc tam apstājāmies pirmajā benzīntankā, nopirkām daudz alkohola.

Cik reizes kopš kara sākuma pats esi bijis Ukrainā?

Trīs reizes esmu bijis tādos garākos braucienos pa Ukrainu. Vienu reizi biju līdz Kijivai, divas reizes – līdz Harkivai. Otrajā Harkivas braucienā biju arī Izjumā,

Pokrovskā, Dnipro. Šādi braucieni palīdz saprast to, kā varam efektīvāk un labāk palīdzēt.

Uzsākot šo brīvprātīgo kustību, jums nācās aiziet no pamatdarba sabiedrisko attiecību jomā. Cik daudz tas vispār no jums prasa?

Tas varbūt izklausīsies mulsinoši, bet patiesībā es jūtos laimīgs. Ir tāds īstums visā. Un kad tas ir, tad naudai, materiālām vērtībām zūd nozīme. Un ir daudz vieglāk dzīvot. Naudai vienīgi nozīme ir tajā, ka par to var nopirkt *džipus*, ko aizsūtīt uz Ukrainu.

Droši vien mazāk laika iespējams pavadīt kopā ar savu ģimeni.

Pirmo mēnesi vai divus bija tā, ka nebiju mājās arī nedēļas nogalēs. Tagad laika ziņā tas ir iegājies faktiski normālā darba režīmā. Darba diena šad tad īsāka, šad tad garāka, nedēļas nogalēs pārsvarā esmu mājās. Vienīgi es jūtu to, ka kara dēļ es esmu drusku citā pasaulē.

Cik jums ir bērnu?

Trīs. Vecākais jau studē, mazākajiem ir septiņi un vienpadsmit gadi.

Vai mazākie arī interesējas par to, ko tētis dara? Kā viņi to saprot?

Jā, viņi interesējas, un es arī nemēģinu viņus no tā distancēt. Bija tāda epizode... Pirmajās kara dienās visu laiku mājās bija ieslēgtas ziņas un, cik vien varēju, es sekoju līdzi tam, kas notiek. Un tad pienāca pirmdiena, kad bija

Kā tapa *Tviterkonvojs*

Viss sākās ar to, ka Reiņa Pozņaka draugs Ali Jansons ceturtajā kara dienā pamanīja sociālajā tīklā *Facebook* ierakstu, kurā kāds ukraiņu puisis meklēja 4x4 automašīnas.

Piektajā kara dienā Reinis kopā ar citiem jau devās no Latvijas uz Ukrainu, lai nogādātu 8 mašīnas. Viņš bija pieaicināts kā šoferis.

Pēc redzētā Ukrainā, bija skaidrs, ka ir nepieciešamas vēl automašīnas.

Reinis ierakstīja aicinājumu tviterī ar cerību, ka varbūt vismaz vienu mašīnu kāds vēl ziedos. Taču atsaucība bija neiedomājami liela – gan iedzīvotāji, gan uzņēmumi ziedoja gan naudu, gan mašīnas un dara to joprojām.

Tviterkonvojs saņem daudz pateicības no Ukrainas par to, ka ziedotās automašīnas ir palīdzējušas izglābt cilvēku dzīvības.

Par konvoja aktivitātēm R.Pozņaks saņēmis Triju Zvaigžņu ordeni.

jāved pirmās astoņas mašīnas un es biju piekritis braukt kopā ar citiem. Tas viss notika ļoti ātri. Bija tā, ka es stāvu jau saģērbies ar bērniem mājās, gaidu, kad piebrauks sieva, lai varu doties. Sieva ienāk, viņa neko nezina, un es viņai saku, ka es braucu uz Ukrainu un tas nav apspriežams, jo tā vajag. Es jau izskrienu laukā, un tad sieva mani atsauc atpakaļ, jo mazais puika raud. Es izeju un redzu, ka viņš raud, jo tās četras piecas dienas bija ziņas par karu un tagad tētis brauc uz Ukrainu. Es viņam paskaidroju, ka iekšā Ukrainā nebraukšu, ka tikai aizvedīšu mašīnas līdz robežai. Viņš bija nobijies, un es sapratu, ka bērniem vairāk jāstāsta un jāskaidro.

Vai pirms kara jums jau bija kontakti ar ukraiņiem Ukrainā?

Jā, es nodarbojos kādreiz ar autosportu, un pāris rallijus mēs braucām Ukrainā. Jau tad man tā zeme ļoti iepatikās. Nevaru izskaidrot, kāpēc, bet tā kļuva ļoti tuva. Es to izbraucu krustu šķērsu.

Kā jūs raksturotu ukraiņus kā tautu?

Galvenais, kas viņiem ir, ir tas, ka viņi ir īsti. Ja viņi ir kretīni, tad īsti kretīni. Ja viņi ir brīnišķīgi, tad patiesi brīnišķīgi. Viņi neliekuļo. Protams, ka tur ir gan slikti cilvēki, gan labi cilvēki, bet tas ir īsti, redzami un atvērti. Rietumu civilizācijā ir pieņemts kaut kā izlikties, ievērot visādas normas. Miera laikos varbūt viss ir kārtībā, bet tiklīdz ir sarežģīta situācija, tas, kurš tev visu mūžu ir smaidījis un izlicies par draugu, var izrādīties kretīns. Ukrainā tā nav. Īstums var izrādīties arī sāpīgs un nepatīkams, bet, manuprāt, tā ir vērtība.

Kādas bija izjūtas, par savu darbību saņemot no Latvijas valsts Triju Zvaigžņu ordeni?

No vienas puses, *forši*, ka valsts novērtē, no otras puses, jūtos neērti, jo esmu jau tikai aisberga redzamā daļa. Ja nebūtu cilvēku atbalsta, es jau tikai labas domas varētu sūtīt uz Ukrainu.

Vai *Tviterkonvoja* kodolā ir vēl kāds bez jums?

Jā, ir ukraiņu meitene, kas komunicē ar ukraiņiem. Tad ir cilvēks, kura atbildība ir atrast šoferus. Un tad ir cilvēks, kas kārto visu nepieciešamo ar Uk-

rainas vēstniecību. Ir vēl citi. Mēs patiesībā esam platforma, kurai var pievienoties ikviens, kurš grib kaut ko darīt. Mans galvenais nopelns tajā visā ir tas, ka es netraucēju notikt tam, kas notiek.

Kas ir tas, ko *Tviterkonvojam* var piedāvāt? Vai tikai mašīnas?

Noteikti arī ģeneratorus. Pie mums var vērsties arī tad, ja vajag kaut ko uz Ukrainu nogādāt. Par pastu mēs gan negribam kļūt, bet, ja ir kādas būtiskas lietas, kas ir jānogādā kādam Ukrainā, mēs varam palīdzēt.

Kādā stāvoklī jābūt automašīnai, ko ziedo?

Tādu auto, kas nebrauc, gan nevajag. Jāatceras, ka mums jāpalīdz ar transportu, nevis jānosūta problēmas. Taču ir daudzas mašīnas, kurām, piemēram, nevar iziet tehnisko apskati rūsas dēļ. Tādas Ukrainā ļoti labi der, jo rūsa tur nevienu neinteresē. Ukrainā, starp citu, nav tehniskās apskates kā tādas. Ja vien mašīna brauc vai tai ir nepieciešams neliels, saprotams remonts, tad mēs to varam sakārtot. Mašīnas marka var būt jebkura. Ideāli, protams, ja tas ir apvidus auto, bet der jebkurš. Apvidus automašīnas mēs arī pārkam par naudu, ja cena ir saprātīga. Apvidus automašīnas ir tās, kas der nulltajā frontes līnijā, bet visās pārējās der jebkurš auto. Un ir ļoti daudzi cilvēki, kam tās ir vajadzīgas. It sevišķi tagad atbrīvotajās teritorijās. Tur jau nekā nav, viss ir jābūvē no nulles. Tur noder jebkura mašīna gan tiem, kas piegādā pārtiku un pirmās nepieciešamības preces, gan ārstiem un veterinārārstiem.

Ko īsti nozīmē nulltā frontes līnija, un kādas ir pārējās?

Nulltā līnija it tā, kur notiek tiešas kaujas, kur šauj un lido lādiņi. Tad ir otrā līnija, kas ir turpat aizmugurē, no tās tiek piegādāta munīcija nulltajai līnijai, uz to tiek evakuēti ievainotie, tiek nodrošināta karavīru rotācija. Trešajā līnijā ir tālākas munīcijas un pārtikas noliktavas. Un līdzīgi arī ceturtajā un piektajā līnijā. Ja skatāmies no auto viedokļa, tad ar vecu *golfinu* tu vari aizvest munīciju no piektās līnijas līdz trešajai vai otrajai. Tālāk to aizvedīs ar auto, kas var braukt pa pļavu vai mežu. Tāpēc jebkurš transports tur atradīs savu vietu.

Kolekcionēšana aizrauj kopš bērnības

„Kolekcionāram jābūt neatlaidīgam, ziņkārīgam un azartiskam, lai kaut ko atrastu,” uzskata kādreizējais kuldīdznieks Juris Vilsons, kura vaļasprieks ir dažādu priekšmetu kolekcionēšana.

Viņš kolekcionē nozīmītes, vimpelišus no Kuldīgas rudens rallijiem, senās fotogrāfijas ar Kuldīgas un tās apkārtnes skatiem, fabrikas *Vulkāns* ražotās sērkociņu kastītes un gan šujamās, gan arī patafona adatas, kas savulaik ražotas adatu fabrikā Kuldīgā, kā arī daudz ko citu. Neliela daļa no bagātīgās privātkolekcijas apskatāma jaunajā Kuldīgas retro velosipēdu muzejā *Ciskdrill*, Baznīcas ielā 23. Šī ir pirmā reize, kad dažus no priekšmetiem var apskatīt klātienē, līdz šim tie izrādīti tikai feisbukā, J.Vilsona privātajā profilā. Viņš priecājas, ka cilvēkiem ir iespēja tos apskatīt Kuldīgā: „Labprāt arī pats būtu uz vietas un skatītos, kāda ir cilvēku reakcija, bet diemžēl nav laika, jo ikdienā esmu darbā. Gan jau no Klāva (Šlakorcina – aut.) dzirdēšu atsauksmes.”

UZ KULDĪGU VIENMĒR PATĪKAMI ATBRAUKT

J.Vilsons dzimis un audzis Kuldīgā, bet šobrīd dzīvo Rīgā. Pēdējos 12 gadus strādā uzņēmumā *Emilia* par telekomunikāciju speciālistu. Viņš nodarbojas ar sakaru un vājstrāvu tīklu būvēšanu un apkalpošanu. Uz galvaspilsētu pārcēlies darba dēļ, jo vēlējis strādāt savā specialitātē. „Savulaik nostrādāju 18 gadus tepat – sākumā Kuldīgas sakaru mezglā, tad uzņēmumā *Lattelecom* un pēc tam – *Citrus solution*. Tad mainījās apstākļi un sāsināja kadrus. Nebija darba, tāpēc pārcēlos uz Rīgu. Kādreiz domāju, ka te visu mūžu nodzīvošu. Arī uz sakarniekiem gāju mācīties, jo dabūju no Kuldīgas sakaru mezgla norīkojumu, ka man te pēc augstskolas būs darbs. Tajā laikā man arī datori interesēja. Bet Kuldīgā 1988. gadā sādu perspektīvu neviens neredzēja. Toreiz neviens nebija nojausmas, ka vēlāk viss uz datoriem vien balstīsies.” Uz Kuldīgu kolekcionārs atbrauc vismaz vienreiz divreiz mēnesī, jo viņam te ir māja, kas jāpieskata. Tad parasti saticas ar draugiem un paziņām. „Uz šejieni vienmēr ir patīkami atbraukt. Lai arī jau vairākus gadus dzīvoju citur, vienalga sevi uzskatu par kuldīdznieku.”

VISS AIZSĀCIES AR MONĒTĀM

Interese par kolekcionēšanu J.Vilsonam radusies jau bērnībā. Padomju laikos tā bijusi populāra nodarbe – cilvēki kolekcionēja nozīmītes, vimpelišus, pastmarkas, sērkociņu etiķetes, mašīnu modeļiņus un košļājamo gumiju papīriņšus, kas bijis ļoti liels deficīts, kā arī daudz ko citu. „Manā bērnībā bija Donalda košļēnes, kuru iepakojumā bija komiksi. Tās netirgoja veikalos – iegādā-

ties varēja tikai centrāltirgū no vjetnamiēšiem vai citiem spekulantiem, kā viņus toreiz sauca.” Sākumā Juris kolekcionējis sērkociņu etiķetes, bet viss aizsācies ar monētām. Pie omītes atradis burku ar vecām monētām, kas ieinteresēja un iepatikušās. Vēlāk kolekcionējis arī vimpelišus no Kuldīgas rudens rallijiem. Tolaik Komjaunatnes ielas (tagadējās Kaļķu ielas) galā notika rallijs. Katru gadu tur gājis un nopircis pa vimpeliņiem. Lielākā daļa kolekcijas gan vēlāk kaut kur noklīdusi. To atjaunojis pēdējo trīs gadu laikā, sapērkot vimpeliņus krāmu tirdziņos. „Kādreiz daudzlietas likās, ka vecas lietas ir ārā metamas, viss jauns jāpērk. Tagad tām vecajām lietām bieži vien vērtība kļūst arvien lielāka. Daudzreiz dzirdēts, ka kāds uzzina par izmesto lietu īsto vērtību. Daudz ko nevērtēja, arī tagad bieži vien, kārtējot māju, cilvēki mēdz mest nevajadzīgas lietas ārā. Gribētos cerēt, ka tomēr visi paliek arvien prātīgāki un sāk saprast, ka tam ir arī kāda vērtība. Daudzi savas nevajadzīgās lietas piedāvā feisbuka grupās.” Kad tuvojosies pilngadība, sācies mopedu un motociklu laiks. Tad kolekcionēšana vairs nelikusies tik interesanta, bet vēlāk atkal atsācies ar to nodarboties.

VĒRTĪGĀKĀS – VULKĀNA SĒRKOCIŅU KASTĪTES

„Kolekcionēšana ir lielisks veids, kā pavadīt brīvo laiku. Nekad nav garlaicīgi – var kaut ko meklēt un darīt, kaut kur braukt un staigāt pa tirdziņiem.” Tagad J.Vilsons aizrāvējis ar sērkociņu kastīšu kolekcionēšanu. Visvērtīgākās ir tās, kas pilnas ar nelietotiem sērkociņiem. Viņa kolekcijā ir arī kastītes, kas ir vairāk nekā simt gadu senas. „Sērkociņi sākas ar Kuldīgu, bet vēlāk sāku kolekcionēt gan padomju laikos ražotās, gan sērkociņus no dažādām pasaules vietām. Bijuši vairāki gadījumi, kad cilvēki atraduši kādu kolekciju, kas glabājas kartona kastē. Tad vienojos un nopērku tos savai kolekcijai. To visu gan diemžēl nav kur izlikt, lai citi varētu apskatīt.” Kolekcionārs kā pārdēvējis gatavs pārdot. Kolekcionārs uzskata, ka vērtīgākais ieguvums ir Kuldīgas sērkociņu kastītes, jo tās ražotas *Vulkānā*. Tie ir unikāli priekšmeti, jo tādus tik bieži negadās sastapt. Sazinoties ar Kuldīgas novada muzeju, noskaidrojās, ka viņu krājumā nav tādu sērkociņu kastīšu, kādas viņam izdevies iegūt daudz esot arī tādu paciņu, ko kādreiz varēja nopirkt veikalā – katrā iepakojumā ir pa 10 vai 12 kastītēm.

Daļa no kolekcionāra Jura Vilsona privātkolekcijas var apskatīt jaunajā retro velosipēdu muzejā *Ciskdrill*. Rokās viņš tur savas kolekcijas lielāko sērkociņu kastīti.

Fabrikā *Vulkāns* ražotās sērkociņu kastītes.

Zviedrijā ražota sērkociņu kastīte par godu latviešu dziesmu svētku simtgadei, kas notika 1973. gadā ASV.

Senāk no sudraba vai cita metāla taisīja šādus futrāliņš. Tādos lika sērkociņus, lai tie kabatā nesaspiežas.

Daļa no adatu kolekcijas, starp tām arī Kuldīgas adatu fabrikas ražotās patafona adatas.

Akciju sabiedrības *Planēta* ražotās tērauda kniepadatas.

Padomju laikos ražotas, neattaisātas cigarešu paciņas. *Belamorkanal* papirosi tolaik bijuši populāri. Tos kādreiz smēķējuši Jura Vilsona opītis un omīte, tāpēc šo paciņu viņš iegādājies krāmu tirdziņā.

VESGRŪTĀKĀS ATRAST VIENAS LIETAS

J.Vilsons atklāj, ka viens no lielākajiem izaicinājumiem ir atrast vecās lietas, kas tiek meklētas gan interneta krāmu tirdziņos feisbukā vai *www.sv.lv*. Dzīvošanai Rīgā ir sava priekšrocība – var apmeklēt daudzus tirdziņus galvaspilsētā un tās apkārtnē. Vasarā teju katrās brīvdienās kolekcionārs dodas uz kādu tirdziņu. Reizēm tajos izdo- das atrast arī ko vērtīgu. Arī draugi un paziņas reizēm palīdz, atsūtīt

informāciju, ko pamanījuši internētā. „Nesen nopirku koka kastī. Viena sieviete no Aizkraukles bija ielikusī sludinājumā, ka to pārdod. Trīs no draugiem man uzrakstīja un pastāstīja par to, zinot, ko krāju. Tādā veidā esmu saņēmis arī ar vairākiem kolekcionāriem. Zinu, ko viņi kolekcionē, viņi – ko es. Redzu, kas viņiem der, un palīdzu. Tāpat arī ar Klāvu – palīdzēju viņam krāmu tirdziņos meklēt velodetaļas, kas atrodamas Rīgā. Nevar jau pats visu izbraukāt – tas ir dārgi un laikietilpīgi.” Visvairāk kolekcionāru interesē Kuldīgā ražotie priekšmeti. Kad uzzinājis par Adatu fabrikas torni izveidoto ekspozīciju, aizgājis apskatīties un

bijis izbrīnīts, ka tur apmeklētāju apskatei nebija izlikta neviena adatu paciņa. Tur varējis apskatīt vien pārfofotografētas senās fotogrāfijas. Secinājis, ka lielākā daļa no tām paņemtas no viņa kolekcijas.

RAISA INTERESI PAR VĒSTURI

Sākot nodarboties ar kolekcionēšanu un saskaroties ar vēsturiskām lietām, J.Vilsonam radusies interese par vēsturi. Skolas laikā gan tā neesot šķitusi tik interesanta. „Atrodot kādu priekšmetu, gribas sameklēt informāciju par to un uzzināt, kur un kad tas taisīts.” Pateicoties šai nodarbei, kolekcionārs uzzina daudz jauna un satiek jaunus cil-

Šajā sezonā, pastaigājoties gar jūru ar metāla detektoru, savākti 108 eiro.

Jura Vilsona kolekcijā ir pilns Latvijas Republikas starpkaru perioda apgrozības monētu komplekts.

Kuldīgas nozīmītes.

Vissenākais Kuldīgas attēls privātkolekcijā – V.Štafenhāgena gravīra *Goldingen am Ufer der Windau*. 1866. gads.

Kolekciju ar senajām fotokartītēm ar Kuldīgas un tās apkārtnes skatiem kolekcionārs glabā fotoalbumā.

Vimpeliši no rallijiem *Kuldīgas rudens*.

„Man būtu prieks, ja es varētu izrādīt visu kolekciju.”

vēkus. Viņam patīk arī meklēt dārgumus ar metāla detektoru. Tas gan pārsvarā notiekot vasarās, staigājot gar jūru. „Staigāšanai pa privātām zemēm ir diezgan stingri nosacījumi. Nevar tā gluži vienkārši iet un staigāt, kur grib. Neparastākais atradums man bija pirms aptuveni četriem gadiem. Staigājot pa mežu, atradu un izraku veselu maisu ar 80. gadu metāla mēbeļu rokturiņiem. Tie droši vien bijuši nozagti no kādas rūpnīcas un noslēpti. Tas gan bija pārsteigums – kaut ko tādu es negaidīju uz meža ceļa atrast. Ir gadījies paziņām palīdzēt atrast pazaudētas rotslietas. Mācīstai atradu pazudušo sudraba kuloniņu, bet paziņu dēlam – sudraba izlai-

duma gredzenu, kas bija pazudis vienā plāvā. Arī tādā veidā var meklēt dārgumus.” Kolekcionārs norāda, ka diemžēl līdz šim nekur nav bijusi iespēja izrādīt visu savu privātkolekciju. Par adatām kādreiz runājis ar Kuldīgas adatu torni. Viņi grūbējuši tās izvietot ekspozīcijā. Teikusi, ka pasūtīs vitrīnu, bet tad sācies kovids, un tas viss pieklusis. Joprojām neesot saņēmis nekādu ziņu. „Man būtu prieks, ja es varētu izrādīt visu kolekciju. Būtu jauki uztaisīt atsevišķu muzeju, bet diemžēl šādas iespējas man nav. Ja Kuldīgas pilsētas vadība būtu ieinteresēta, es būtu ar mieru iedot savu kolekciju izstādīšanai. Bet tas jau no viņiem atkarīgs.”

Dzeja mātēm

Divas rakstnieces – Kuldīgā dzimusi Andra Manfelde un skrunde Inta Kampara – nupat izdevušas grāmatas *Poēma ar mammu* un *Svilpaunieces*. Atvēršanas svētki ar dzejas lasījumiem norisinājās Liepājas interjera muzejā. A.Manfeldei šī jau ir ceturrtā dzejas grāmata, bet I.Kamparas dzejas krājums ir debija.

Kas savedis abas rakstnieces kopā?

Inta Kampara (I.K.): – Mēs ar Andru iepazināmies *caur mammām*. Manas uz Sibīriju izsūtītās mammas stāsts ir arī Andras grāmatā *Mājās pārnāca basa*. Mamma Sibīrijā pavadīja astoņus gadus, un viņa Andrai uzticēja šo stāstu. Mēs viena otru zinām diezgan ilgi. Es Andru uzskatu par dižu.

Par ko ir šīs grāmatas?

Andra Manfelde (A.M.): – Es jau sen gribēju uzrakstīt par saviem laukiem, par *Kalniešiem*, un piepeši kādā dienā, kā jau tas notiek, atnāk tie pirmie vārdi, un es uzrakstīju šo pirmo un vienu no garākajiem dzejoļiem grāmatā – dzejoļi par mammu.

I.K.: – Es arī rakstu par māti, šis ir mans pirmais dzejas krājums. Pagaidām pirmais, un es domāju, ka ļoti ilgi pirmais. Es nevarēju saņemt. Pirmo dzejoļi grāmatai uzrakstīju pirms kādiem 14 gadiem. Pie grāmatas izveides sāku strādāt trīs gadus atpakaļ.

A.M.: – Par tām mammām – viena no mūsu mammām teica, ka tie bērni no Sibīrijas mātēm ir tādi mazliet jocīgi.

I.K.: – Tā arī ir! Kad atnāku mājās, man vajag šķēli maizes un ūdens glāzi. Nemāku pateikt, no kurienes man tas nāk. Tas ir kaut

kas, kas kādreiz bijis mammai un pārgājis uz mani.

A.M.: – Man grāmatā ir tādi dzejoļi, ko saka grāmatas varoņi: mana tante, mana vecmāmiņa vai vecvecmāmiņa. Atceros, kā tante pavasaros gāja un dedzināja kūlu.

I.K.: – Manai mammai katrā kabatā bija pa sērkokciņiem.

A.M.: – Viņām tiešām likās, ka dara labu.

I.K.: – Kad pētīju savu dzimtas koku, periodikā atradu par savu vecomāti Dzidru, kas tika izsūtīta kā jauna, skaista sieviete. Atnākusi atpakaļ, viņa izskatījās ļoti novecojusi, kā nodzīts zirgs. Kad viņas atbrauca mājās, viņām nebija ne kakta, kur apmesties, līdz atrada vienā kolhozā vietu, kur strādāt. Mamma jau no mazotnes gāja palīgā omei darīt pārcilvēcisku darbu. Es domāju par šo spēku, stiprumu un varēšanu, tad par ikdienu – kas mums nav labi vai kā mums trūkst – un par to stipro pamatu, ko šīs sievietes – mūsu mātes, vecmāmiņas, vecvecmāmiņas – ir ielikušas mūsos. Mēs par to maz aizdomājamies. Šī grāmata var būt kā piemiņa. Šādai mazai tautai kā mēs tas, ko ir pārdzīvojušas mammas, tantes, omas, ir ielikts pamatā. Mēs esam to turpinājums, un es ar to lepojos.

A.M.: – Ļoti nozīmīga persona ir puisis Jākobs – viņš bija Dieva dots cilvēciņš. Bet viņš nerunāja, tik stāvēja un domāja. Tā ir viena no personām, kas iet cauri visai grāmatai, jo es šad tad par viņu iedomājos. Viņš visu dzīvi tā arī nodzīvoja, neko nepateicis, bet viņš visu redzēja.

I.K.: – Par grāmatas nosaukumu man ir jāsaka paldies Andrai. Sākumā nosaukums bija domāts *Putni un stabulītes*, tad es ar viņu sarakstījos, un vārdu meistare man ieteica, ka varētu būt *Svilpaunieces*. Pēc tam es atkal dzimtas kokā atradu, ka manas mammas tētis ir

Rakstnieces Inta Kampara un Andra Manfelde dalās ar dažādiem stāstiem un dzejas lasījumiem.

no Latgales un ka viņš ir bijis liels meistars, kas taisījis arī svilpauniekus. Viss salikās tā vienkārši kopā.

Kā dzeja top?

A.M.: – Dzeja man rakstās pati no sevis. Rakstīšana – tā ir askēze, tur ir kaut kādam tukšuma brīdim jābūt, tu esi pa pusei kā sapnī, kad atnāk dzejolis.

I.K.: – Ja pa naktīm atnāk, tad ir traki, jāķer rokā pildspalva un jāpieraksta.

A.M.: – Man ir bijis arī tā, ka pa nakti lecu augšā un saprotu, ka tas ir dzejolis un ka pirmās četras rindiņas jau prātā ir uzrakstītas. Ja ne-

pierakstīšu, tās pazudīs, bet es sevi piespiežu piecelties.

I.K.: – Pie manis dzeja parasti atnāk žvikt, špukt un ātri.

Kāds bija ceļš līdz grāmatai?

A.M.: – Man citreiz prasa, kā tad es kļuva par rakstnieci vai dzejnieci, tad nu es esmu par to daudz domājusi. Viena lieta, ko es darīju bērnībā, bija tas, ka daudz lasīju, man bija pasaku grāmatas, kuras pārļasiju vairākkārt, un Augustes valoda, jo viņa runāja nepārtraukti. Manu vecvecmāmiņu sauca Auguste, viņai bija daudz bērnu. Manā bērnībā vecvecmāmiņa bija ļoti plāpīga, un brīnumainā kārtā manu jaunāko meitu arī sauc Auguste. Viņa arī to tik vien dara kā runā. Es rakstīju tādus *štruntīgus* dzejoļus gadus septiņus, tie visi man ir ārā izmesti, bet viena mapīte man vēl kaut kur mājās mētājas. Man tas ceļš bija ļoti garš, un es esmu pateicīga par to. Kad tu redzi, ka tie lauki un bērnība vai tas, par ko gribi rakstīt, ir tāda kā glezna, tu vari skatīties, piebāzis degunu tuvumā, bet vislabāk tu tiešām redzi, kad atkāpies soļus atpakaļ. Šī atkāpšanās ir bijusi dzīves garumā, un man šķiet, ka tad, kad ierauga to lielo vienotību un vispārīgumu, tā ir Dieva roka.

Lauras Vilertes teksts un foto

Ēdolē – telpa jauniešiem

Decembra sākumā atklāta Ēdoles jauniešu telpa *Depo*, tā tapusi ar pagasta pārvaldes vadītājas Andas Uplejas un ēdolnieces Agneses Moldovānes atbalstu.

Jauniešu telpa procesā – tiek krāsotas sienas, iesaistās dažāda vecuma bērni un jaunieši no Ēdoles.

PĒC AGNESES INICIATĪVAS

Jauniešu telpa atrodas pagasta centrā, Gobas ielā 1, tas ir vienistabas dzīvoklis sociālajā mājā ar nelielu virtuvi. A.Upleja stāsta, ka ideja par šādu telpu bijusi jau sen: „Līdz šim jauniešiem bija ierādīta telpa pasta ēkā, bet viņiem tur nepatika. Septembrī pie manis ieradās A.Moldovāne un teica, ka ir gatava palīdzēt telpu atrast un iekārtot. Centrā atbrīvojās vienistabas dzīvoklis. Sākumā nebija ticības, ka izdosies, bet Agnese teica, ka izvērtēs to kopā ar jauniešiem. Biju pārsteigta, ka to apskatīt ieradās 25 jaunieši. Vieta apmierināja, un norunājām, ka pārvalde sagādās materiālus, lai dzīvokli paši varētu izremontēt un iekārtot. Interjeru viņi paši domāja. Darbojās aktīvi, rezultāts ir atmaksājies. Telpa iekārtota mūsdienīgi – jaunieši apgleznojuši arī sienas.” Telpas izveidei ieguldīts vairāk nekā tūkstoš eiro, iekārtošanu atbalstījuši arī vecāki, sagādājot interjera elementus, mēbeles un citas lietas.

IESAISTĀS BĒRNI UN PUSAUDŽI

Kāpēc iesaistījusies procesā, A.Moldovāne stāsta: „Galvenais dzinulis bija vecākais dēls Kristers, kurš mācās Ēdoles pamatskolas 8. klasē. Jautājumu par telpu jauniešiem uzdevu iedzīvotāju sapulcē, vaicājot, kā mēs, vecāki, varam palīdzēt. Ideju atbalstīja Agnese Buka no Kuldīgas novada pašvaldības un Anda Upleja. Ēdoles jauniešus līdz šim nepazina, devos pie viņiem, iepazīnos un uzrunāju. To, ka viņu būs tik daudz, necerēju.” Dzīvokļa atslēgas Agnese saņēma 12. septembrī. Kopš tā brīža skolēni kopā ar Agnesi tur pavadījuši vairākus vakarus un brīvdienas, veicot remontu. Agnese uzsver: „Iekārtot telpu palīdzēja dažāda vecuma bērni un jaunieši. Vecākajiem nāca līdzi jaunāki brāļi un māsas. Arī mans dēliņš Hugo, kuram ir četri gadi. Liels paldies par atbalstu pagastam un pašvaldībai, ar to palīdzību iegādājāmies *Smart* televīziju, kondukcijas krāsnī, lustras, pufus un krēslus. Paši

uzrunājām elektrīki, jo vajadzēja pielikt lustras, atsaucās ēdolnieks Ivars Lībietis, paldies viņam.”

IDEJU DAUDZ

Jauniešu telpa oficiāli atklāta 7. decembrī. Par darba laiku atbild Agnese: „Vatsapā ir izveidota čata grupa, kur sazināties un plānojam, cikos telpa būs vaļā. Pati strādāju Ventspilī un mājās Ēdolē esmu tikai pēc 18.00 un brīvdienās. Tagad plānojam Ziemassvētku svinēšanu. Jaunieši minēja ideju par piparkūku cepšanu, Ziemassvētku filmu skatīšanos. Kāda mamma piedāvāja meitenēm iemācīt tamborēt čībiņas.

Kad visi sanākam kopā, ideju ir daudz – lai visu apdomātu, vajag divas dienas.”

Labierīcību dzīvoklī neesot, bet pašvaldība esot solījusi līdz pavasarim sagādāt zaļo tualeti jeb portatīvo tualetes kabīni.

Amanda Gustovska Agneses Moldovānes arhīva foto

SARUNA AR JUBILĀRU

Novērtē dzimtās pilsētas skaistumu

17. decembrī 65 gadu jubileju svin Guntars Heinrichsons, kurš agrāk bijis muzikants, bet tagad slimības dēļ dzīvo Kuldīgas slimnīcas ilgstošās sociālās aprūpes nodaļā „Skrunda”. Sarunā ar jubilāru ik pa laikam iemirdzas humora dzirksts, viņš atzīst, ka slims nejūtas un galvenais esot saglabāt veselu prātu.

PACEĻ VIENS OTRAM TONUSU

Guntars Skrundas sociālās aprūpes centrā dzīvo apmēram septiņus gadus. Šeit dzimšanas dienas tiekot svinētas reizi ceturksnī, kad sanāk visi kopā un apsvaic tos, kam trīs mēnešu laikā tās bijušas. „Cītreiz ir kāds koncertiņš vai uz ekrāna parāda kādu koncertu,” stāsta Guntars.

„Visi mani tuvinieki ir miruši, tāpēc ciemiņu nebūs. Brālis, vecāki, dēls – visi dus kapu kalniņā,” atzīst jubilārs. Taču viņš neesot pavisam vientuļš, galvenokārt tāpēc, ka viņam ir draugi Skrundā. „Tā kā es pārvietojos ratiņkrēslā un braucu pa Skrundu ar elektrisko rolleri, tad man ir draugi un ratiņkolēģi pilsētā. Mums ir savs humors, un tā mēs paceļam viens otram tonusu. Vasarās satiekamies bieži. Tagad, kad ir tik daudz sniega, protams, laukā īsti nepabruksim,” stāsta Guntars. Viņš mēdz sazvānīties arī ar saviem bijušajiem darba kolēģiem.

TAGAD NĀK SMIEKLI

Kā dzimšanas dienas svinētas agrāk, kad Guntars vēl nedzīvoja aprūpes centrā? „Svinēts ir daudz un viss kaut kas,” atzīst jubilārs. „Es atceros: kad man palika 25 gadi, pie manis mājās bija sanā-

kuši muzikanti, ar kuriem es kopā spēlēju, un mēs atzīmējām manu jubileju. Atceros, ka toreiz domāju: „Velns parāvis, divdesmit pieci gadi jau! Ārprāts, esmu jau vecs!” Tagad, protams, nāk smieklī par to,” stāsta Guntars. Savos 65 gados viņš vēl īsti nejūt vecumu.

Guntars bijis muzikants, dažādos vokāli instrumentālajos ansambļos spēlējis trompeti un dziedājis. Ar mūziku sācis nodarboties jau skolas laikā, pēc tam spēlējis ansambļos Skrundas kultūras namā un Saldus kultūras namā. Kad Guntars iesaukts padomju armijā, viņam bijis jāklūst par orķestra diriģentu. Dienests aizritējis Maskavas apgabalā. Pēdējais muzikālais kolektīvs, kurā Guntars spēlējis, bijis Nīgrandes kolhoza *Jaunais komunārs* ansamblis *Zēmeri*.

„Kolhozā pa dienu strādājām būvbrigādē, un vakaros mums bija mēģinājumi. Visa brigāde gan būvēja, gan spēlēja. Līmenis mums bija labs. Nosaukums *Zēmeri* bija tāpēc, ka visi ar koku strādāja un zēmeris ir tas, ar ko taisa dēļus,” skaidro Guntars.

LIELĀKĀ DĀVANA – VESELĪBA

Runājot par dāvanām, ko gribētos saņemt, jubilārs atzīst, ka lielākā vērtība ir veselība, taču piebilst:

„Es slims nejūtos. Tas, ka man nav kāju, man netraucē izdarīt visu, kas nepieciešams. Galvenais, lai prātiņš paliek vesels.”

Naudas viņam pietiekot, lai varētu nopirkt to, kas vajadzīgs, jo Guntars saņem 15% no pensijas (ar pārējo daļu tiek segti uzturēšanās izdevumi aprūpes namā).

TRADĪCIJAS BĒRNĪBĀ

Jubilārs spilgti atceras, kā dzim-

šanas dienas svinētas bērnībā. Mamma pati vienmēr cepusi torti, pie kuras svētkos dzerts kakao, tētis savukārt fotografējis notikumu. Ģimene dzīvojusi Skrundā, Ventas ielā. Vecāki bija ieviesuši arī tradīciju, ka dāvanu dzimšanas dienā saņem abi dēli – tas, kuram ir dzimšanas diena, saņem lielāku, bet otram tiek pasniegta mazāka dāvana. Arī Guntara vecāki bijuši muzikāli apdāvināti, viņi sapazi-

nušies, dziedot korī.

Guntara dzimšanas diena ir tuvu Ziemassvētku laikam. „Man iznāk tā: svinu dzimšanas dienu, pēc nedēļas – Ziemassvētkus, bet vēl pēc nedēļas – Jauno gadu,” saka Guntars.

No bērnības viņš atceras arī to, ka tēvs, būdams elektriķis, pats Jaunā gada noformējumam izgatavoja lampiņu virteni, ko ielikt eglītē. Veikalos tādas īsti nopirkt nav bijis iespējams, tāpat kā svečtētes – tās bija deficīts. „Virtenē bija zaļas spuldzītes un ar foliju aplīmētas zvaigznītes,” atceras Guntars. Zem eglītes, protams, katram bijusi dāvana.

ZAĻĀ SKRUNDA UN MEŽS

Runājot par to, ko šajā dzīvē vēl gribētos redzēt, piedzīvot vai paveikt, Guntars saka, ka viņam patīk būt Skrundā, viņš pilsētu izbraukājot krustām šķērsām. Un it īpaši viņam patīkot aizbraukt uz mežu. „Mana mamma bija mežsarga meita, un mīlestība pret mežu mums visiem ģimenē bija liela. Brīvos brīžus bieži vien pavadījām mežā.” Guntars varot līdz mežam aizbraukt pats ar savu braucamo, un viņš atzīst, ka pati Skrunda jau arī ir ļoti zaļa pilsēta. „Nav tikai mūri un asfalts, te visapkārt aug koki. Ir skaisti. Un kas gan var būt skaistāks par dzimto vietu!” saka jubilārs.

Līgas Gabrānes teksts un foto

DIVI PAR VIENU

Kas ir brīnums?

Šķiet neticami, bet notiek

Kaspars Šabāns, Kuldīgas novada pašvaldības policijas priekšnieks:

– Ar vārdu *brīnums* parasti apzīmējam notikumu, kas pārsteidz, bijis negaidīts. Visbiežāk tas saistīts ar labām pārmaiņām. Tas nav izskaidrojams ar dabas vai zinātnes likumiem, tāpēc šķiet kā kaut kas neticams vai pārda-

bisk. Ir cilvēki, kas par visu brīnās, un tādi, kurus nekas nespēj pārsteigt, jo viņiem viss šķiet vienkārši un racionāli izskaidrojams. Darbs lielākoties saistīts ar notikumiem, kuros cilvēku rīcība īpaši nepārsteidz. Tomēr gadās arī brīnumi. Manā praksē bijis gadījums ar kādu vīrieti, kurš izmainījās tad, kad šķita, ka vairs nekādi nav glābjams. Dzīvoja laukos, bija viņam satīcīga ģimene, bērni, labs darbs. Taču alkohols ņēma virsroku, pamazām visu zaudēja un nokļuva *uz ielas* – dzīvoja

kā bomzis. Neskaitāmas reizes *viesojās* pašvaldības policijā, par dažādiem sodiem parāds bija vairākos tūkstošos. Tad no mūsu redzesloka viņš nez kur pazuda. Pēc kāda laika viņš parādījās kā pilnīgi cits cilvēks. Visu milzīgo parādu nomaksāja. Šķita neticami, ka cilvēks spējis piecelties un tā mainīties. Nezinu, kur viņš spēku guva. Mums visiem tas šķita brīnums. Nav zināms, kur vīrietis ir tagad, jo mūsu redzeslokā nav bijis. Iespējams, uz citu

pilsētu pārcēlies. Bet ticam, ka dzīvo labi. Šajā notikumā brīnumains šķiet gan tas spēks, kas palīdz tādām pagalam pagrimušam cilvēkam piecelties, gan arī tas, ka vienā mirklī viss parāds tika nomaksāts. Mēdz teikt, ka nepateicība ir pasaules alga. Vismazāk pateicību var gaidīt no agresīvi noskaņotajiem, no ļaundariem, ar ko bieži iznāk saskarties. Bet, kad tāds cilvēks pienāk un no sirds pasaka paldies, tad tas tiešām šķiet brīnums.

Roku rokā ar ticību

Baiba Pumpura, fizioterapeite Kuldīgas slimnīcas rehabilitācijas nodaļā:

– Brīnumus iet roku rokā ar ticību. Ir lielākas vai mazākas lietas, kas šķiet brīnumainas, bet, kad stāsti tās kādam citam, viņam tās nekas īpašs nešķiet. Ir svarīgi spēt arī ikdienišķās

lietās saskatīt brīnumu, noticēt. Brīnums ārēji var nebūt nekāds liels un spožs notikums, bet manī tas izraisa zemestrīci un liek pamosties. Lai brīnumu piedzīvotu, ir vajadzīga ticība. Ir brīži, kad esi tādā rufinā ieaudzis, ka viss šķiet garlaicīgs un nekas nenotiek. Bet patiesībā ir pazaudēta ticība, ka brīnumi notiek. Esmu kristiete, pazīstu Dievu, tāpēc zinu, pie kā tad steigties. Dievs dod iespēju nepa-

zaudēt ticību, cerību, mīlestību un parāda, ka brīnumi notiek. Cilvēks pie kaut kā piedomā, un pēkšņi tas piepildās. Kad pēc studijām vēl dzīvoju Rīgā, mana draudzene izmisīgi meklēja dzīvokli. Nevarējām itin neko atrast. Teicu, ka nezinu, ko iesākt, bet tomēr ticu, ka Dievam ir kāds plāns. Teicu to nevis kā mierinājumu, bet ar pilnīgu ticību sirdī un pārliecību. Tad pēkšņi saņēmām piedāvājumu atgriez-

ties dzimtajā Kuldīgā. Par to es jau biju sapņojusi, tikai nebija iespējas sapni īstenot. Vienlaikus atbrīvojās mans dzīvoklis un atrisinājās draudzēnes problēma. Tāpēc ir svarīgi ticēt. Dievs mūs nepazaudē, tikai mēs viņu dažkārt ikdienas skrējienā aizmirstam. Viss Viņa radītais ir kā brīnums – cilvēks, daba, lietu kārtība. Mums atliek tikai to pieņemt, baudīt un brīnīties.

Daina Tāfelberga

STĀRĶA VĒSTIS

Kopā astoņi

Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā no 7. līdz 14. decembrim piedzimuši astoņi bērniņi: četras meitenes un četri zēni.

Vecāki izvēlējušies vārdus Šarlote, Maija, Annija, Evelīna, Mārtiņš, Hugo, Francis, Artūrs.

BĒRNU VALODĪNA

Māja būs kā princese

Kā katru dienu, nesot Elski (trīs gadi) pič-paunā uz bērnudārzu, klausos viņas pārdomās, apsvērumos un jautājumos. Šodien Elske saka: „Ir uzsnidzis sniedzīņš. Mums jārotā māja. Vai mums mājai rotas ir?”

Es: „Būs pašiem jāuztaisa, šobrīd nav.”

Elske: „Man ir. Es varu māju par princesi izrotāt.”

NEDEĻAS VIEŠNA

Novada čempione trešo reizi

Par Kuldīgas novada čempioni šahā trešo reizi kļuvusi ILZE BURKEVICA. Viņa šahu ne tikai spēlē pati, bet astoto gadu māca arī bērniem jaunrades namā Ventspilī.

Vai novada sacensībās bija spēcīga konkurence?

Sobrīd Kuldīgā meitenes šahu spēlē maz. Tās, kuras skolu pabeigušas un devušās studēt vai strādāt, uz šejieni vairs tik bieži spēlēt neatbrauc. Paliek jaunās šahistes, bet viņām vēl ir jāaug. Piedalīšos arī Latvijas čempionātā, bet tur esmu kā rezerviste, jo komandā ir stiprākās meitenes no Kuldīgas, piemēram, novadniece Nellija Maklakova, Dana Reizniece-Ozola un vēl citas.

Cik bieži ikdienā sanāk šahu uzspēlēt?

Esmu Ventspils jaunrades namā šaha pulciņa vadītāja. Man ir ap 40 audzēkņu. Katru piektdienu un sestdienu viņus trenēju. Svētdienās mēģinām spēlēt ātrspēles.

Esam diezgan mobili, visu laiku braucam uz sacensībām. Šogad ir astotais gads, kopš strādāju Ventspilī. Ir patīkami vērot, ka audzēkņi kļūst stiprāki šaha spēlē. Svarīgi, lai izveidojas spēcīgs pamatkodols. Piemēram, ja vienam ir otrā sporta klase, bet pārējie spēlē vāji, tam vienam zūd interese.

Man vairākiem šahistiem ir otrā sporta klase, viens ir ļoti tuvu pirmajai. Vēl pāris audzēkņi ir tuvu otrajai sporta klasei. Viņiem ir interesanti spēlēt. Tas motivē

arī pārējos kļūt tikpat stipriem. Arī stiprākie apzinās, ka viņiem jātrenējas vairāk.

Šahs ieņēmis daļu dzīves.

Protams, jau no bērnības, kad sāku to mācīties spēlēt. Pārtraukums bija tikai brīdī, kamēr meita bija maza.

Kas iemācīja spēlēt šahu?

Ģimene lielu daļu pavadīja laukos. Brālēni Rīgā, šaha skolā, bija sākuši mācīties to spēlēt. Tā arī laukos sāku to spēlēt kopā ar brālēniem. Vēlāk vecāki pārcēlās uz pilsētu. Uzzināju, ka Kuldīgā var to spēlēt, un devos uz treniņiem. Mans treneris bija Jānis Vilerts. Man bija viegli, jo kaut ko par šo spēli jau zināju. Sacensībās meitenēm pirmajās klasēs man konkurences nebija. Tā parādījās vēlāk. Latvijā gan ne, tur bija vairākas spēcīgas šahistes.

Ar ko šaha spēle aizrāva?

Savulaik es nepiespiedu sevi daudz strādāt, man šaha spēle vairāk bija izklaide, atpūta, spēlēju to savam priekam. Ja būtu vairāk piestrādājusi, rezultāti būtu bijuši augstāki. Man patika dzīvesveids, vide, sacensības. Šahs attīsta loģisko domāšanu.

Līdz Latvijas izlasei man mazliet pietrūka. Spartakiādēs aizspēlējās līdz trešajai vietai. Pašas augstākās vietas nav bijušas, tas

tāpēc, ka mājās papildus nestrādāju.

Pabeidzu arī sporta skolu un toreizējo Kuldīgas 3. vidusskolu. Skolā mācījos sporta klasē, treniņi mums bija divreiz dienā. Kādu laiku sporta skolā strādāju par direktora vietnieci saimnieciskajos jautājumos un bērnuudzīvē mazaļiem vadīju šaha nodarbības.

Stājos augstskolā, gribēju studēt IT jomu, bet paliku aiz strīpas. Pēc meitas piedzimšanas arī nesanāca studēt, jo bija veselības problēmas. Kad meita sāka iet skolā, izstudēju pirmsskolas pedagoģiju, bet nevienu dienu specialitātē neesmu strādājusi. Šī profesija man vairāk bija vajadzīga tāpēc, lai varētu trenēt bērnus.

Vai arī jūsu bērni spēlē šahu?

Meita Santa apguva spēles pamatus, bet viņai vairāk interesēja māksla. Dēls Marks, kad bija mazs, pateica, ka šahu nespēlē, bet pienāca brīdis, kad izteica vēlmi spēlēt sacensībās. Teicu, ka tad ir jāmacās. Gada laikā Marks ieguva trešo sporta klasi. Viņš intensīvi mācījās arī internetā un pie manis treniņos. Tagad gan viss mazliet ir apsticis. Abiem bērniem ir 18 gadu starpība. Meitai ir 26 gadi, viņa dzīvo Liepājā un šobrīd auklē

„Visa dzīve man ir šahs, darbs un ģimene. Un man tas patīk,” saka Kuldīgas novada čempione šahā Ilze Burkevica.

meitiņu. Dēls mācās Centra vidusskolas 2. klasē.

Kāpēc netrenējat bērnus Kuldīgā?

Kuldīgā šahu piedāvā sporta skola, un tai ir citas prasības – nepieciešama C kategorija. Savukārt Ventspilī tā ir interešu izglītība, tur man pietiek ar pedagoga izglītību. Trenera kursi ir pietiekami jaudīgi, nezinu, vai to šobrīd gribu, jo mans

darbs ikdienā nav saistīts ar šahu.

Un ko ikdienā darāt?

Strādāju Kuldīgā, Centrālās finanšu aģentūras reģionālajā nodaļā, kurā veicam Eiropas projektu administrēšanu. Pati gan vairāk strādāju nevis ar administrēšanu, bet ar projektu izvērtēšanu. Visu laiku tas bija uz rīkojumu pamata, bet no 1. janvāra oficiāli būšu Rīgas nodaļā.

ZIEMAS SPORTS

Var iznomāt slēpes

Kuldīgas novada sporta skola sākusī iznomāt distanču slēpes gan A.Grundmaņa stadionā (Īsajā ielā 4), gan sporta kompleksa pagalmā (Kalna ielā 6).

Nomas punkts stadionā strādā katru dienu no 10.00 līdz 20.00 (tāl. 26337353). Kalna ielas nomā slēpes bez maksas var saņemt seniori un daudz bērnu ģimenes (3+ ģimenes kartes īpašnieki), tā būs vaļā katru dienu no 8.00 līdz 20.00 (tāl. 27311903).

Abi nomas punkti darbosies atbilstoši laika apstākļiem.

SPORTA KALENDĀRS

- 16.XII 20.30 hallē (Piltenes ielā 25) – Latvijas meistarsacīkstes FLORBOLĀ 1. līgā: Kuldīga/KNSS – RTU/Rockets 1.
- 17.XII 10.00 hallē – Stigas kausa izcīņa GALDA TENISĀ.
- 18.XII 10.00 hallē – Kuldīgas novada atklātais čempionāts TELPU FUTBOLĀ.
- 18.XII 15.00 hallē – virslīgas čempionāta spēle TELPU FUTBOLĀ: Nikers – Petrow.
- 25.XII 11.00 Skrundas vidusskolas zālē (Liepājas ielā 12) – Kuldīgas novada atklātais čempionāts GALDA TENISĀ.
- 26.XII 11.00 manēžā (Dzirnavu ielā 13) – A.Grandberga un J.Vilerta piemiņas turnīrs ŠAHĀ.
- 26.XII 11.00 manēžā – VOLEJBOLA turnīrs ģimenēm.
- 26.XII 14.00 hallē – Kuldīgas novada atklātais čempionāts TELPU FUTBOLĀ.
- 27.XII 11.00 manēžā – Ziemassvētku turnīrs ŠAHĀ jauniešiem.

Par sporta pasākumiem, rezultātiem informējiet e-pastā: inta.jansone@kurzemnieks.lv!

TELPU FUTBOLS

Nikers lūdz līdzfinansējumu

Lai arī turpmāk komanda *Nikers* varētu sekmīgi sagatavoties un startēt Latvijas telpu futbola čempionātā virslīgā, biedrība *Es par futbolu nākamajam gadam pašvaldībai lūdz līdzfinansējumu – vairāk nekā 20 tūkstošus eiro.*

Kuldīgas novada domes atbilstības komitejā deputātiem par līdzfinansējuma nepieciešamību stāstīja *Nikera* vadītājs Zigmunds Dvarons: „Rudenī sākām startēt mūsu otrajā virslīgas sezonā. Esam guvuši pieredzi arī leģionāru piesaistē – šogad komandā bija divi ukraiņu spēlētāji. Tagad ir plāns pārejas sezonā pieslēgties U19 grupai un no tās *Nikeram* piesaistīt piecus spēlētājus no Kurzemes. Sākumposms virslīgā bija ļoti veiksmīgs – izcīnījām četras uzvaras pēc kārtas, kādu brīdi kopvērtējumā pabijām arī otrajā vietā, un tas mums ir liels sasniegums. Varbūt ne šogad, bet nākamgad plānojam cīnīties par medaļām.”

Domes priekšsēdes vietnieks

Artis Roberts norādīja, ka iepriekšējās sarunās stāstīts par vietējo jauniešu iesaisti lielajā komandā, bet tagad tiek runāts par leģionāriem un spēlētāju piesaisti no citiem novadiem. „99% finansējuma aiziet trenera atalgojumam. Joprojām ar spēlētājiem turpina strādāt Vitālijs Voskāns – viens no labākajiem telpu futbola treneriem Latvijā. Pārējais kluba darbs tiek finansēts no sponsoru naudas. Vietējie spēlētāji, kuri ir gatavi spēlēt, trenējas komandā. Lai mēs kaut ko uzvarētu, ir jāskatās, kurā brīdī un ko varam pastiprināt. Šobrīd aktīvi ir 12 mūsu novada spēlētāji. Pavisam komandā ir divdesmit,” tā teica Z.Dvarons.

Vēl A.Roberts bija izpētījis informāciju par biedrību. 2019. gadā tai bija 17 tūkstoši eiro zaudējumi, 2020. gadā – 18 tūkstoši eiro, bet 2021. gadā – 60 tūkstoši eiro. „Biedrība jau nav pelnoša SIA. Nauda, lai klubs darbotos, tiek ņemta no privātajiem līdzekļiem. Lielie iztrūkumi biedrībai ir no mākslīgā futbola

laukuma, kas izveidots Eiropas projektā,” skaidro Z.Dvarons.

Pašvaldības izpilddirektore Ilze Dambīte-Dambergā interesējās, vai spēles ir apmeklētas un tribīnes ir skatītāju pilnas. „Šajā virzienā esam top 1 Latvijā. Pēc mūsu pirmās virslīgas sezonas ieguvām pirmo vietu kā labākie mājas spēļu organizatori. Tribīnes vienmēr mums ir pilnas. Visi, kas brauc pie mums spēlēt, saka, ka Kuldīgā vienmēr ir futbola svētki,” teic Z.Dvarons.

Vēl I.Dambīte-Dambergā jautāja, vai bez pašvaldības atbalsta klubs varētu izdzīvot. Z.Dvarons atbildēja: „Sezonu mēs pabeigtu, bet tālāk virslīgā nevarētu spēlēt. Virslīgā viens no svarīgiem noteikumiem ir labs telpu futbola treneris.”

A.Roberts informēja, ka nākamā gada budžetu plānots apstiprināt marta sākumā.

Jau rakstījām, ka šogad, lai varētu startēt virslīgā, biedrība no pašvaldības saņēma 21 tūkstoši eiro.

ŪDENSMOTOSPORTS

Ar močiem pa ezeru

Nākamvasar Latvijas Ūdensmotociklu sporta asociācija Kuldīgas novadā vēlas rīkot starptautisku ūdensmotociklu čempionātu *Usmas kauss*.

Par ieceri Kuldīgas novada deputātiem attīstības komitejā stāstīja asociācijas valdes locekle Krista Uzare: „Šis sporta veids ir ekstrēms, ļoti aizraujošs un dinamisks. Kādam varbūt arī nezināms. Sacensības rīkojam gan sēdošiem, gan stāvošiem ūdensmotocikliem. Dalībnieki sacenšas vairākās klasēs, piemēram, junioru, veterānu, dāmu un vēl citās.”

Vasarā sacensības notiekot vismaz četros posmos. „Tie ir starptautiskie, lielie posmi, kur dalībnieku skaits ir ap 80. Pašvaldībām piedāvājam skatītāju skaitu,” stāsta K.Uzare. „Mēs nākam ar savu pasākumu – sestdienas piedāvājumu, kuru iedzīvotāji bez maksas var izbaudīt

pie ūdens; skatītājiem ir iespēja arī ūdensmotociklus aplūkot tuvumā.”

Sacensībās bez Latvijas pārstāvjiem startē arī sportisti no Polijas, Ukrainas un Skandināvijas valstīm. „Šobrīd Baltijā rīkojam visaugstākā līmeņa sacensības. Citviet latīņa nav tik augsta, tāpēc uz mūsu rīkotajām sportisti brauc labprāt,” uzmanību vērs K.Uzare.

Sacensību dienā ūdenstilpnē tiek ierīkota trase ar bojām. „Daudzi zina, kā notiek sacensības motokrosā. Mums ir tieši tāpat, tikai dalībnieki brauc pa trasi ūdenī,” skaidro K.Uzare. Iepriekš šādas sacensības ir bijušas Rīgā, Jūrmalā, Liepājā, Ventpilī, Rēzeknē, Balvos. „Mēs ļoti gribētu īstenot iespēju Usmas ezerā. Izpētījām, ka Usmas ezers ir Ventpils novads, bet zeme, kur būtu jānotiek sacensībām, – Kuldīgas novads.

Šobrīd runājam arī ar Ventpils novada pašvaldību, tā izmaksas samazinātos. Nākamgad brauksim arī uz Aizkraukli, kur būs pilsētas svētki, Engurē trešo reizi būs Zvejnieku svētkos. Runāsim vēl arī ar Jūrmalu un Rīgu,” turpina K.Uzare.

Ar šo sacensību rīkošanu asociācija cer piesaistīt jaunus sportistus un konkrētajā vietā veidot sporta bāzi, kur braucējus asociācija apmācītu bez maksas.

Asociācijas mērķis – kādu dienu rīkot arī Eiropas un pasaules posmu. Pašlaik tiek meklēta vieta Latvijā, kur to būtu iespējams izdarīt.

Deputāti interesējās, kāds finansējums no viņu puses tiek gaidīts. „Summa ir 5900 eiro. Tāme ir precīzi aprēķināta, neprasām neko lieku,” teic K.Uzare.

VESELĪGS DZĪVESVEIDS

Par kustībām jāatceras arī pieaugušajiem

Ikdienā fiziskās aktivitātes katru dienu vajadzīgas arī pieaugušajiem (vecumā no 18 līdz 64 gadiem), atgādina fizioterapeite Vineta Baukše.

Pieaugušajiem ieteicamas mērenas intensitātes fiziskās aktivitātes vismaz 150 minūtes (divas stundas 30 minūtes) nedēļā vai 75 minūtes (stunda 15 minūtes) augstas intensitātes aerobās fiziskās aktivitātes, kuras var aizstāt ar kombinētām vidējas un augstas intensitātes aerobām fiziskām aktivitātēm.

150 minūtes fizisko aktivitāšu nedēļā izklausās daudz, bet viss nav jāizdara vienā dienā. Vienā reizē aerobās aktivitātes ilgst ne mazāk kā 10 minūtes, tātad 10 minūtes intensīvas pastaigas trīs reizes dienā un piecas reizes nedēļā dod vēlām 150 minūtes.

Papildu labumu savai veselībai un fiziskajai formai var dot 150 minūtes (divas stundas 30 minūtes) līdz 300 minūtes (piecas stundas) vidējas intensitātes aerobās fiziskās aktivitātes nedēļā vai 150 minūtes (divas stundas 30 minūtes) augstas intensitātes aerobās fiziskās aktivitātes, kuras var aizstāt ar kombinētām vidējas un augstas intensitātes aerobām fiziskām aktivitātēm.

Tāpat pieaugušajiem ieteicamas vidējas vai augstas intensitātes muskuļu stiprinošas fiziskās aktivitātes visām muskuļu grupām vismaz divas reizes nedēļā, piemēram, svaru celšana, joga, vingrojumi, kas rada pretestību (pievilkšanās, pumpēšanās, pietupieni).

Aerobās fiziskās aktivitātes ir ilgstoša, ritmiska fiziska darbība, piemēram, peldēšana, dejošana, skriešana, nūjošana, riteņbraukšana vai intensīva pastaiga, kas iesaista galvenās muskuļu

grupas. Pie mērenas un augstas intensitātes aerobām fiziskām aktivitātēm pieder intensīva pastaiga (ar ātrumu 5 km/h, bet ne ātrāk), ūdens aerobika, riteņbraukšana (līdz 16 km/h), balles dejas, dārza darbi, soļošana un skriešana, slēpošana, peldēšana, aerobika, riteņbraukšana (virs 16 km/h), lēkšana ar lecamauklu, aktīvi dārza darbi (rakšana vai līdzīgas aktivitātes, kas palielina sirds ritmu) un pārgājieni ar mugursomu.

Lai kontrolētu intensitāti un noteiktu, vai tā ir mērenas vai augstas intensitātes fiziskā aktivitāte, var pielietot sarunas testu, jo slodzes intensitāte ir cieši saistīta ar elpošanas darbības paātrināšanos, tas savukārt ietekmē spēju runāt.

Cilvēkiem, kuri dažādu iemeslu dēļ nav bijuši fiziski aktīvi, ieteicams tās sākt pakāpeniski. Sākumā līdz 30 minūtēm dienā, pakāpeniski palielinot ilgumu un intensitāti.

Atrodiet kustīgu nodarbi! Dariet to, kas jums patīk! Lai atrastu, kas patīk, ir jāmēģina. Runājot pa telefonu, mazgājot zobus, stāvus paceļaties uz pirkstgaliem un lejā, apejiet ap galdu, pieejiet pie loga, izvingriniet kaklu, veiciet pietupienus utt.

ŠAHS

Valsts čempionātā – zelta un bronzas medaļas

Kuldīgas šahistes Dana Reizniece-Ozola, Nellija Maklakova, Ilze Burkevica, Marta Kāne un Linda Krūmiņa Latvijas sievietņu komandu čempionātā blicē izcīnīja zelta godalgas, bet rapidā – bronzas.

Blica partijās mūsu šahistes startēja kā komanda *Kuldīgas meiteņu mafija*, apspēlējot trīs Rīgas šaha skolas komandas, Olaines sportistes un komandu *Šaha karalienes*, izcīnot uzvaru.

D.Reizniece-Ozola pie pirmā galdiņa parādīja, ka darbs FIDE blicēšanas iemaņas neļauj aizmirst, viņai bija desmit uzvaras desmit partijās.

Savukārt rapidā *Kuldīgas meiteņu mafijai* bronzas medaļas, bet uzvarēja Olaines šahistes.

Latvijas čempionātā startē Dana Reizniece-Ozola, Linda Krūmiņa un Nellija Maklakova.

Lielisks sniegums

Četras godalgas Kuldīgas novada sporta skolas audzēkņi izcīnījuši Liepājā *Amber Cup* trešajā (pēdējā) posmā.

U18 grupas kopvērtējumā uzvarēja Raivo Šteinbergs, bet bronzu izcīnīja Kristers Feldmanis.

U14 grupā sudraba medaļu iz-

cīnīja Miķelis Kārlis Šteinbergs, bet bronzu – Matejs Pētersons.

Audzēkņus trenē Gunārs Gertners un Viktors Šteinbergs.

VI EGLATLĒTIKA

Labi rezultāti Talsos

Lieliskus rezultātus Talsu novada sporta skolas sacensībās vieglatlētikā uzrādīja Kuldīgas novada sporta skolas U18 un U20 grupas audzēkņi.

U20 grupā 60 metru skrējienā uzvarēja Kristīne Dubure (8,40), viņai arī otrā vieta lodes

grūšanā (9 m).

Trīssoļlēcšanā trešā bija Katrīna Munkevica (9,25 m).

U18 grupā trīssoļlēcšanā otrā bija Keita Jēkabsons (11,19 m). Šajā disciplīnā trešā – Kate Krauze (10,16 m). Puišu konkurencē otrais bija Kristens

Viļums (10,96 m), bet trešais – Justs Skuruls (10,71 m).

60 metru barjerskrējienā otrais bija Aleksandrs Vaskops (9,19). Aleksandram arī otrā vieta augstlēkšanā (1,75 m). Augstlēkšanā trešais bija Alekssis Prūsis (1,65 m).

VOLEJBOLS

Laukumā spraigas spēles

Kārtējās spēles aizvadītas Kuldīgas novada atklātajā čempionātā volejbolā.

Vīriešiem *Kurmāle* ar 3:2 pieveica komandu *Blice*. Rezultatīvākais *Kurmālei* bija Edgars Putniņš (17 punkti), *Blicei* – Gatis Abersons un Kaspars Gertners (pa 14 punktiem).

Kurmāle ar 3:0 apspēlēja *Paduri*. Rezultatīvākie *Kurmālei* bija Sandis Arājums un E.Putniņš (pa 17 punktiem), *Padurei* – Mārtiņš Blūms (pieci punkti).

Blice ar 3:0 pieveica *Paduri*. Rezultatīvākais *Blicei* bija G.Abersons (18 punkti), *Padurei* – Miks Zvirbulis un Jānis Junkers (pa septiņiem punktiem).

Sievietēm komanda *Kuldīga* ar 3:0 apspēlēja *Kuldīgu 08*. Rezultatīvākā *Kuldīgai* bija Agnese Megne (22 punkti), bet *Kuldīgai 08* – Marta Pavlovskā (deviņi punkti).

Kuldīga ar 3:1 pieveica *Kurmāli*. Rezultatīvākā *Kuldīgai* bija A.Megne (25 punkti), bet *Kurmālei* – Gita Soldatenoka (13 punkti).

Kurmāle ar 3:0 apspēlēja *Kuldīgu 08*. Rezultatīvākā *Kurmālei* bija Marika Grīniņa (13 punkti), *Kuldīgai 08* – M.Pavlovskā (desmit punkti). Līdz ar šo spēli sievietņu turnīrā ir beidzies pirmais spēļu aplis.

Kopvērtējumā pagaidām līderos vīriešiem ir komanda *Kuldīga*, bet sievietēm – *Kuldīgas novada sporta skola*.

KULDĪGĀ

Ziemassvētki dun' Kaļķu ielas kvartālā**16. decembrī**

16.00–21.00 dāvanu tirdziņš.

16.00–21.00 gardumu darbnīca bērniem.

17.00, 18.30, 20.00 Ziemassvētku rotājumu darbnīca.

17.00–19.00 grupas Jazz koncerts *Ziemas mūzikas izlase*.**17. decembrī**

16.00–21.00 dāvanu tirdziņš.

16.00–21.00 gardumu darbnīca bērniem.

17.00, 18.30, 20.00 Ziemassvētku rotājumu darbnīca.

18.00–21.00 Ventspils metālpūšamo instrumentu ansambļa *Ventspils brass* koncerts *Rūķu bārdā ragu dziesmas*.**Dievkalpojumi baznīcās****Kuldīgas Sv. Trīsvienības Romas katoļu baznīcā:** 24.XII 20.00, 25.XII 10.00, 26.XII 9.00, 27., 28., 29.XII 18.00, 30.XII 9.00, 31.XII 18.00, 1.I 10.00.**Kuldīgas Sv. Katrīnas baznīcā:** 24.XII 18.00, 25.XII 13.00, 28.XII 18.00, 31.XII 23.00, 1.I 13.00 (visi ar vakarēdienu).**Kuldīgas Sv. Annas baznīcā:** 24.XII 18.00 (bez dievgalda), 25.XII 11.00 (ar dievgaldū).**Alsungas Sv. Miķeļa baznīcā:** 24.XII 18.00, 25.XII 12.00, 26.XII 12.00, 27., 28., 29.XII 9.00, 30.XII 18.00, 31.XII 9.00, 1.I 12.00.**Ēdoles baznīcā** 26.XII 16.00.**Gudenieku Sv. Jāņa baznīcā:** 24.XII 16.00, 1.I 14.00.**Īvandes baznīcā** 24.XII 16.00.**Kabiles baznīcā** 24.XII 18.00.**Klosteres baznīcā** 25.XII 10.00.**Lipaiķu baznīcā** 24.XII 15.00.**Rendas Usmas baznīcā** 24.XII 18.00.**Skrundas baznīcā** 24.XII 18.00.**Snēpeles baznīcā** 25.XII 14.00.**Valtaiķu baznīcā** 25.XII 17.00.**Vārmes baznīcā** 24.XII 16.00.**Kultūras centrā** (Piltenes ielā 32) 17.XII 18.00 ģitārists Vjačeslavs Mitrohins ar grupu koncertā *Rock Christmas* – Ziemassvētku un citi pasaules hiti, Latvijas skaņdarbu aranžijas, paša dziesmas.22.XII 19.00 Antras Stafecas, Andra Ērgļa un Mārtiņa Kantera koncerts *Sirds ir balss*.

31.XII 22.00 gadumijas balle. Par

omulību gādās Vilnis Dumpis, pasākumu vadīs kuldīdznieks Jūrgis Spulenieks.

Mākslas namā līdz 23.XII komiksu izdevniecības *Kuš!* un mākslas galerijas *Low* izstāde *Rebel Rebel*.**Bibliotēkā** līdz 30.XII izstādes *Literatūrzinātniecei, politiķei Vairai Vīķei-Freibergai – 85 un Rakstniecei, esejistei Zentai Mauriņai – 125*, VSAC *Gudenieki* iemītnieku rokdarbu izstāde *Ziemassvētkus gaidot*.**Novada muzejā** līdz gada beigām ekspozīcija par novadpētnieku Valfrīdu Fromholdu-Treiju un izstāde *Zeberīņa Ziemassvētki*.**Adatu tornī** adatu ekspozīcija.**Koncertzālē Klavins Piano** Valda Līčiņa gleznu personālizstāde *Retro-spekcija*.

16.XII 18.00 latviešu un ukraiņu

mūziķu koncertsērija *Roku rokā Ziemassvētkos*. Uzstāsies dziedātāja Darja Leleko, vijolniece Nina Khanetska un pianiste Evija Auziņa no Kuldīgas.**E.Vignera mūzikas skolā** 16.XII 16.30 Ziemassvētku koncerts (skolas foajē).**Jauniešu mājā** 29.XII 19.00 jaungada balle.**Katrīnas baznīcā** 23.XII 18.00 popgrupas *Putas un putiņas* Ziemassvētku koncerts *Svēts vakars*. Koncerts par ziedojumiem, kuri tiks ziedoti Kuldīgas slimnīcas bērnu nodaļai.**Ventas rumbā** 16., 17., 25., 26.XII 19.00–20.00, 31.XII 23.00–00.10 gaismas spēle *Četri gadalaiki. Ziema*.

SKRUNDĀ

Evanģēliski luteriskajā baznīcā 18.XII 11.00 Skrundas sieviešu kora *Sonante* koncerts.**Kultūras namā** 31.XII 22.00 Jaungada sagaidīšanas balle. Spēlēs grupa *4KW*. Pieteikties pa tālr. 29570360 vai 28327883.**Tirgus laukumā** 17.XII 10.00 Ziemassvētku dāvanu tirdziņš.**Ventas kalna Rūķu namiņā** 16.XII 17.00 saldumi Skrundas pilsētas un pagasta pirmsskolas vecuma bērniem.

KAIMIŅOS

LIEPĀJĀ

Lielajā dzintarā 17.XII 18.00 vokālās grupas *Framest* un Kristapa Vanadzīņa trio koncerts *Ziemassvētku džezs*.

18.XII 19.00 Zigrīda Muktupāvela, Sonoras Vaices un Uģa Rozes Ziemassvētku koncerts.

22.XII 19.00 Ziemassvētku koncerts *Tev tuvumā*: Aija Andrejeva, Marts Kristiāns Kalniņš, grupa *Putnu balle*, Jānis Šipkēvics un Artūrs Skrstiņš.23.XII 19.00 Ziemassvētku koncerts *Trīs liesmiņas*: Juris Vizbulis, Jenny May un Kaspars Markševics.25.XII 14.00 muzikālā izrāde *Grinča Ziemassvētki*.

25.XII 19.00 Ulda Marhileviča un Ditas Lūriņas Ziemassvētku koncerts.

27.XII 14.00 smilšu mākslinieces Tatjanas Gavriļenko Jaungada smilšu animācijas koncerts.

29.XII 16.00 un 18.30 Tutas Ziemassvētku koncerts *Piparkūku sirds*.**Olimpiskajā centrā** 16.XII 19.00 muzikāla pasaka bērniem *Sniegbaltītes skola*.19.XII 19.00 koncertprogramma *Sirds ir balss* ar Antru Stafeku, Andri Ērgli un Mārtiņu Kanteru.

VENTSPILĪ

Koncertzālē Latvija 26.XII 12.00 Zigrīda Muktupāvela, Sonoras Vaices un Uģa Rozes Ziemassvētku koncerts.**Jūras vārtos** 21.XII 19.00 Ulda Marhileviča un Ditas Lūriņas Ziemassvētku koncerts.27.XII 18.00 muzikāla izrāde *Grinča Ziemassvētki*.

TALSOS

Tautas namā18.XII 16.00 Ziemassvētku koncerts *Trīs liesmiņas*: Juris Vizbulis, Jenny May un Kaspars Markševics.21.XII 19.00 koncertprogramma *Sirds ir balss*: Antra Stafeka, Andris Ērglis un Mārtiņš Kanteris.31.XII 20.00 gadu mijas balle. Spēlēs grupa *No Boundaries & DJ Phill*.**Pilsētas laukumā** 31.XII 23.30 jaunā gada sagaidīšana kopā ar grupu *Credo*.

SALDŪ

Sv. Pētera un Pāvila Romas katoļu baznīcā 23.XII 19.00 Ziemassvētku koncerts *Mazu brīdi pirms*.**Sporta kompleksā** 30.XII 14.00 muzikāla izrāde *Grinča Ziemassvētki*.

30.XII 19.00 Igo 60. jubilejas koncerts, piedalīsies muzikālā grupa Jāņa Strazda vadībā.

PAGASTOS

ALSUNGĀ

Amatu mājā 17.XII 12.00 rūķu darbnīca bērniem.**Kultūras namā** 18.XII 14.00 Ziemassvētku koncertā uzstāsies dziedātāja Ance Jankovska un Katrīna Laugale un taustiņinstrumentālists Artūrs Krišjānis Goba.31.XII Jaunā gada sagaidīšanas balle. Spēlēs grupa *Pipari*.**Bibliotēkā** līdz 5.I novadpētniecības izstāde par Alsungu *No Melānijas albuma*.**Tūrisma informācijas centrā** 16.XII 13.00 grāmatas *Suitu novada mantojums. Suit pierkstaīn un dūraiņ* atklāšana.

ĒDOLĒ

Pilī 31.XII 21.00 Vecgada balle. Pieteikties pa tālr. 63321251.**Bibliotēkā** līdz 31.XII Ilzes Kalvānes ilustrāciju izstāde *Spilgti bezgalīgais stāsts*.

ĪVANDĒ

Baznīcā 18.XII 14.00 4. Adventes koncerts. Dziedās Snēpeles un Īvandes vokālie ansambļi *Mirāža* un *Stīgas*, muzicēs vijolniece Alise Jaunbrūna.

KABILĒ

Bibliotēkā līdz 30.XII Kriša Krišjāņa Pilenieka (astoņi gadi) apgleznotais stikls un keramika; Eduarda Skabja izstāde *Enģeļi*.

KURMĀLĒ

Pasākumu zālē 16.XII 19.00 Kurmāles pagasta sieviešu vokālā ansambļa *Atspulgs* koncerts.31.XII 21.00 Vecgada balle kopā ar grupu *Nakts ziņas*. Pieteikties pa tālr. 29257707.**Sporta skolas zālē** 26.XII 10.00 dāvanu rīts pašiem mazākajiem Kurmāles pagasta bērniem.

LAIDOS

Muižā 30.XII 19.00 karnevāls Holivudas šika noskaņās. Spēlēs grupa *4KW*.**Bibliotēkā** līdz 31.XII Dainas Girvaites momentfotogrāfijas *Mani putni* un Zaigas Gulbes *Baltās gaismas* dzeja.**Sermītes trenāžieru zālē** 18.XII

10.00 Ziemassvētku turnīrs novusā.

NĪKRĀCĒ

Pie pagasta pārvaldes 21.XII 16.00 egles iedegšana kopā ar folkloras kopu *Kamenītes*.**Atpūtas centrā** 22.XII 17.00 Nacionālā teātra aktiera Jura Hirša Ziemassvētku koncerts.31.XII 22.00 Jaunā gada balle, spēlēs grupa *Brekšu Pekši*.**Bibliotēkā** līdz 30.XII nīkrācnieka Zigurda Kristvalda telpisko maketu izstāde.

PADURĒ

Ķimales muižā 17.XII 16.00 Ziemassvētku iesildīšana ar kuldīdznieces Rūtas Ķergalves dziesmām, stāstiem un pasakām.**Klētī** 18.XII 15.00 ziemas saulgrieži: kopīga dziesmu dziedāšana, saulgriežu rituāls, laimes liešana.

Līdz 31.XII apskatāmas senās kartītes un eglīšu rotājumi.

Deksnas pasākumu zālē 23.XII 18.00 viesosies Ziemassvētku vecītis ar draugiem Mikiju un Minniju.

RAŅĶOS

Bibliotēkā 19.XII 14.00 tikšanās ar Ivetu Pļaviņu; tās laikā varēs iegādāties dabas veltes veselībai.

RENDĀ

Kultūras namā 16.XII 17.00 Ziemassvētku vecītis kopā ar mikipelēm aicina uz Ziemassvētku eglīti 2016.–2022. gadā dzimušos un Rendā deklarētos bērnus.

RUDBĀRŽOS

Kultūras namā 17.XII 17.00 Ziemassvētku koncerts. Piedalās aktiermākslas kolektīvi no Rudbāržiem un citiem pagastiem.

21.XII 17.00 Ziemassvētku paciņas Rudbāržu pagasta pirmsskolas vecuma bērniem.

1.I 1.00 Jaungada balle kopā ar DJ Kasparu un Dzintaru. Pieteikties pa tālr. 26261729.

Bibliotēkā 2.I–24.I izstāde *Radošums dzimtas četrās paaudzēs*: Daira Ābola, Ilze Ābola, Eva Behmane, Emilia Behmane.

RUMBĀ

Bibliotēkā 16.XII 16.00 pirmssvētku ballīte ar radošu darbošanos bērniem.

SNĒPELĒ

Muižā 17.XII 16.00 koncerts *Debesu liedagi sniegos, pārslas uz zemi krīt*. Svētku noskaņu radīs Stella Pavloviča, Dace Blathena, Daiva Porgaile, Ance Jankovska, vijolnieku ansamblis *MCA*.**Kultūras namā** 23.XII 20.00 Ziemassvētku balle ar grupu *Zvaigžņu lietus*.

26.XII 18.00 Ziemassvētku vecītis gaidīs Snēpeles pagastā deklarētos un faktiski dzīvojošos bērnus.

Bibliotēkā līdz 30.XII Māra Kreicberga fotogrāfiju izstāde *Mirkļis dabā... Dzīvnieki*.

TURLAVĀ

Bibliotēkā līdz 30.XII cikla *Radošā Turlava* izstāde *Krāsu un smaržu burbuļos* ar Zandas Spulģītes gatavotām ziepēm, lūpu balzamiem, svečiem un parafīna smaržu sirsniņām; Nataljas Jurkevicas izstāde *Medus prajāņiki*; 5. klases skolnieka Ralfa Žilinska darināto sveču izstāde *Pumpiņ rasā*; Laimas Gūtmanes fotoizstāde *Uzticēšanās*; Ināras Zeltītes adīto zeķu izstāde *Galvenais – kājas siltas*.

VĀRMĒ

Sporta hallē 30.XII 22.00 Vecgada balle kopā ar grupas *Hameleoni* solistu Ēriku Budēvicu un Indru Railu.**Bibliotēkā** līdz 31.XII rokdarbnieku, amatnieku, rotu un citu izstrādājumu veidotāju izstāde.

PĀRDOD

JAUNBŪVI Talsos (190 m²), zemi (1000 m²), telpas nav izbūvētas, cena: 50 000 EUR. Iespējama maiņa pret mežu vai zemi. Tālr. 26129919.

SIA **Vēvers** ražo un piegādā priedes skaidu **BRIKETES** (375 EUR/paleta), **KLUCIŠUS** (140 EUR/1,3 m³ maiss). Tālr. 26651831 vai www.vevers.lv.

SIA **Edelwood** pārdod priedes skaidu **BRIKETES** (360 EUR/paleta), **GRANULAS** (460 EUR/paleta). Tālr. 20356699 vai www.edelwood.lv.

Piedāvājam kvalitatīvas bērza **BRIKETES**. Ilgi deg, mazs pelnu atlikums, ar visu piegādi Kuldīgā 370 eiro par paleti. Tālr. 20331463.

SIA **AJG plus** pārdod sazāģētu nomaļu **MALKU**. Tālr. 29399939.

Sausu alkšņa **MALKU**. Tālr. 26383529.

Sausu **MALKU** maisos, kravās. Tālr. 26544462.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Tālr. 27885688.

Sausu **MALKU**. Tālr. 25971768.

Sausu **MALKU** maisos. Tālr. 25607959.

Sertificēta kautuve pārdod svaigu, Latvijā audzētu **CŪKGAĻU**. Bezmaksas piegāde. Tālr. 29406978.

Pašaudzētu **CŪKGAĻU** ar piegādi. Tālr. 29580000.

MEDU (7 EUR/l). Tālr. 27157363.

KVIEŠUS, SĒJMAŠĪNU. Tālr. 26064339.

KVIEŠUS. Tālr. 29568938.

Divus mēnešus vecus vācu aitū sugas **KUCĒNUS**. Cena: 50 eiro. Tālr. 29142590.

SIVĒNUS. Tālr. 22400746.

PĒRK

Vietējais uzņēmums pērk **LIELAS MEŽA PLATĪBAS**: izcirtumus, jaunaudzes un briestaudzes. Augstākās cenas! Tālr. 25731315.

Pērk vai nomā **ZEMI** (arī aizaugušu, viensētas u.c.). Tālr. 28963556.

ZEMI, MEŽU. Tālr. 28963556.

MEŽUS, cirsmas, malku. Tālr. 26544462.

Izcirstus **MEŽUS** (3000 EUR/ha), cirsmas, lauksaimniecības zemi Tālr. 28282021.

SIA **AIBI** iepērk **LIELLOPUS, JAUNLOPUS**, jērus, zirgus. Iepērkam arī bioloģiskos lopus. Samaksa tūlītēja. Tālr. 20238990.

Z/s **SMAIDAS** pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA **Valinda** pērk **LIELLOPUS, JAUNLOPUS** dzīvsvārā. Tūlītēja samaksa. Tālr. 29434034.

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 28679476.

Autokapsēta pērk un noraksta **NO LIETOTAS AUTOMAŠĪNAS** līdz 3,5 tonnām. Samaksa tūlītēja. Tālr. 27347347

Veco **PAPĪRNAUDU**, fotogrāfijas, figūriņas, nozīmītes. Tālr. 26499892.

Rīgas Porcelāna fabrikas **SERVĪZES**. Tālr. 29954171.

Padomju laiku rotaļlietas – **AUTOMODELIŠUS**. Tālr. 27166669.

Apāļas un ovālas dzintara **KRELLES**. Tālr. 20323336.

Pērku **RAGUS**. Tālr. 22728888.

DAŽĀDI

KULDĪGAS AUTOSKOLA rīko A, B, BE, C, CE un 95. K kursus. Pieteikties pa tālr. 29182826, 29491388.

Sertificēts **TAKSATORS** profesionāli izgatavos inventarizācijas lietu jūsu mežam. Cena: 60 EUR! Piedāvājam arī **MEŽAUDZES** novērtēšanu, cirsmu dokumentācijas sagatavošanu, īpašuma robežu, kupicu ierīkošanu un atjaunošanu, bezmaksas konsultācijas. Strādājam visā Latvijā! Tālr. 25731315.

Ātri un lēti ierīkosim **DZIĻURBUMU**. Tālr. 29605105, 28205914.

SILTINĀM mājas ar ekovati, granulām un termoputām. Tālr. 26748235.

TĪRAM JUMTUS un notek sistēmas no sniega. Tālr. 26844885.

Viesi no Izraēlas kalpos evaņģēliskajā draudzē

King of glory

Kuldīgā, Liepājas ielā 9 (ieeja no 1905. gada ielas).

24. decembrī 17.00 sievietēm kalpos Ella Lev Ari.

25. decembrī 18.00 dievkalpojums ar mācītāju Orenu Lev Ari.

Tālr. uzziņām 26566466.

VAJADŽĪGI

VSAC **Kurzeme** filiāle **Gudenieki** (9000063880) aicina darbā **VECĀKO MEDICĪNAS MĀSU**. Prasības: vidējā vai augstākā profesionālā izglītība medicīnas māsu specialitātē, reģistrēta ārstniecības persona. Alga: bruto līdz 1093 EUR + piemaksas. Darba vieta: Gudenieki, Saulrieti, Zinību iela, Gudenieku pagasts. Sūtīt CV uz e-pastu: elina.putra@vsackurzeme.gov.lv. Tālr. 63491156.

MAINA

Mainu lielu **MĀJU** Rumbeniekos pret divistabu dzīvokli ar piemaksu. Tālr. 29749104.

VĒLAS ĪRĒT

Ģimene vēlas īrēt divistabu **DZĪVOKLI**, izskatīsim visus variantus. Tālr. 28822841.

Par sporta pasākumiem, rezultātiem informējiet e-pastā: inta.jansone@kurzemnieks.lv

LĪDZJŪTĪBAS

*Caur sniegotu rītu
Tu projām aizgāji klusi,
Savas baltās un nebaltās dienas
Mūža kamolā satinusi.*

/Ā.Elksne./

Izsakām līdzjūtību Jānim Mertenam, viņa dēliem un tēvam, no IRINAS atvadoties.

Liepājas ielas 43. nama kaimiņi

*Cilvēka mūžs ir līdzīgs koklei,
Pārtrūkst stīga, un viss paliek kluss.*

/Ā.Elksne./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību SILVIJAS SPROĢES tuviniekiem. Pārventas **Citro** kolektīvs

*Caur sniegotu rītu
Tu projām aizgāji klusi,
Savas baltās un nebaltās dienas
Mūža kamolā satinusi.*

/Ā.Elksne./

Izsakām dziļu līdzjūtību Mārai Ozolai un viņas ģimenei, no māmiņas atvadoties.

Skrundas kultūras nama saime

*Vēl es varu jums novēlēt pūku,
Kuru vējš man gar deniņiem nes.
Un pa reizei caur mākoņu lūku
Sauju pārslu jums nobēršu es.*

/Ā.Elksne./

Skumju brīdī esam kopā ar Māru un ģimeni, mammiņi pavadot. Ilze, Anita, Juris

Iespēja pateikt paldies

Līdz 19. decembrim redakcija gaida jūsu labos vārdus, ko Ziemassvētku priekšvakarā konkrētam cilvēkam, organizācijai vai iestādei vēlaties pateikt par atbalstu, piedzīvoto, iedvesmoto, sadarbību.

Lūdzu, sūtiet tos e-pastā sludinajumi@kurzemnieks.lv ar norādi **Paldies!**

Viss par reklāmu **Kurzemniekā!**
Tālr. 63324881.

Kurzemnieka kalendāru 2023. gadam ar skaistiem mūspuses skatiem varat iegādāties Kuldīgā:

- laikraksta redakcijā, 1905. gada ielā 19,
- **Zvaigznes grāmatnīcā**, Mucenieku ielā 33,
- **Jāņa Rozes grāmatnīcā**, Sūru ielā 2,
- **veikalā Cikāde**, Liepājas ielā 5,
- **veikalā Dārziņš**, Baznīcas ielā 15,
- **veikalā Pindzele**, Raiņa ielā 2.

Skaistākie rotājumi

Ziemassvētki iedvesmo rotāt sētu, logus, mājas un darbavietas. Gan pilsētā, gan laukos acis priecē gaismiņas, rūķi, sniegavīri, zaru vainagi un vijas... Tā vien gribas ar redzēto padalīties, lai vairāk cilvēku priecātos.

Kurzemnieks aicina skaistos rotājumus nofotografēt un ar norādi par autoru un vietu līdz 19. decembrim atsūtīt **Kurzemnieka** feisbuka lapas mesendžerā vai e-pastā: laila.liepina@kurzemnieks.lv.

Foto publicēsīm portālā www.kurzemnieks.lv, drukātajā avīzē un feisbuka kontā. Par bildēm varēsiet balsot feisbukā – tās, kas iegūs visvairāk atzinību, saņems pārsteiguma balviņas.

VĀRDADIENAS

No 17. līdz 24. decembrim

17. Hilda (146), Teiksmā (131)
 18. Klinta (386), Kristaps (8227),
 Kristofers (1260), Kristis (913),
 Kristers (3170)
 19. Lelde (1684), Sarmis (95)
 20. Arta (1238), Minjona (16)
 21. Saulcerīte (101), Tomass
 (2273), Toms (5133)
 22. Saulvedis (20), Saule (17)
 23. Balva (26), Viktorija (11 951)
 24. Ādams (256), Ieva (9536)

Populārākie:
 Viktorija un Kristaps.

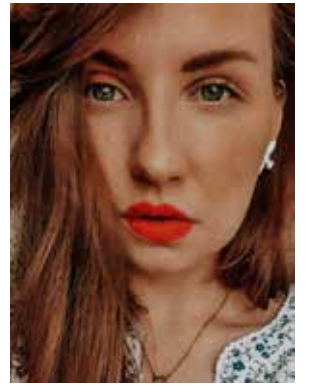
Pārsaukšanās notiek bieži

Arta Brice, vārmeniece, grāmatu blogere:

– Vārdu man izvēlējās mamma. Teju katram ģimenes loceklim bija vismaz ducis variantu, kādu vārdu man dot, taču mammas sirds jūta, ka neviens no tiem nav īstais. Tas atnāca, pirms es ieradās pasaulē, jo slimnīcā mamma bija iepazīsies ar kādu jauno māmiņu, kuru sauca Arta. Izdzirdot šo vārdu, šaubu vairs neesot bijis.

Patī pie sava vārda pieradu pamazām. Kad biju bērns, allaž sapņoju, kā būtu, ja mani sauktu citādāk, – visi vārdu varianti, ko tiku izskatījusi, protams, bija noklausīti meksikāņu seriālos, tāpēc nereti pukojos, ka mamma man devusi tik parastu vārdu. Taču, laikam ejot, sapratu, ka tik parasts tas nemaz nav, – Arta ir ļoti reti sastopams vārds, turklāt latīņu valodā tas nozīmē *māksla*. Tā kā esmu caurcaurēm saistīta ar mākslu, šķiet, ka man nemaz piemērotāku vārdu kalendārā nav iespējams atrast, taču nereti ir bijuši gadījumi, kad piedēvēt man citu vārdu centušies ne tikai, piemēram, pasta darbinieki, bet arī skolotāji. Tā esmu tikusi pie vārda Marta, Antra, Anta, Rūta un pat Zane. Tas, no kā mani paglābis mans četru burtu vārds, ir iesaukas – tādas līdz šim nav bijušas.

Amanda Gustovska
 Artas Brices arhīva foto

7. JANVĀRIS | SESTDIENA | 18.00

**VALTERS PŪCE, DAINIS TENIS
 UN RĪGAS DOMA ZĒNU KORIS.**

GADA IESKAŅAS KONCERTS

BIĻETES: BILESUPARADIZE.LV
 INFORMĀCIJA: LIELAISDZINTARS.LV

LIELAIS DZINTARS
 LIELĀJAS KONCERTZĀLE

NACIONĀLAIS ATĪRĪBAS PĀRĀRĀDZĪBĒS CENTRS
 ESROPAS SAVIENĪBA
 Drošas Reģionālās attīstības tīkls
 Liepāja 2027

IZGLAIBĪTĀS TAVĀ NĀKOTNĒ

LAIKA ZIŅAS

Atkusnis un atkala

Nedēļas izskaņā gaisa temperatūra pie mums vēl būs mīnūsos, bet jaunedēļ sāksies atkusnis, var sagaidīt arī lietu, kas strauji kausēs šonedēļ sasnigušo, bet naktīs piesals, tādējādi radot jaunus aprūtinājumu ceļu uzturēšanas dienestiem un iedzīvotājiem.

Šī nedēļa un Kuldīga ātri ies Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centra (LVĢMC) vēsturē. Līdz pirmdienai pie mums bija ap 10 cm bieža sniega sega, tad sākās putenis, un jau vakarpusē Kuldīgā tika saputināts līdz 55 cm. Otrā biežākā sniega kārtā fiksēta Stendē – 38 cm. Snigšana turpinās arī otrdien, bet trešdien dažviet bija slapjš sniegs. Jāpiebilst, ka sniega mērījumi ir automatizēti un notiek vienā punktā, tādēļ vidējais sniega segas biežums apkārtnē var būtiski atšķirties no tā, kas izmērīts novērojumu stacijā, kur vējš var būt

aizpūtis prom sniegu vai arī izveidojis kupenu. Jebkurā gadījumā vietējais rekords ir pārsniegts. Pēc LVĢMC novērojumiem, sniegotākais mēnesis ir janvāris, kad valsts austrumu pusē ap pusmetru biezs sniegs nav īpašs retums. Decembra biežākās sniega segas rekords līdz šim bijis 57 cm 1988. gadā Limbažos un 56 cm 1973. gadā Salacgrīvā. Savukārt mēnesī kopumā biežākā sniega sega visā valstī bija 1937. gadā, kad tā sasniedza vidēji 22,3 cm. Otrais ar sniegu bagātākais decembris bija 2010. gadā – tad mēneša vidējā sniega sega valstī bija 21,7 cm.

Kamēr ceļu uzturēšanas dienesti cīnās ar sasnigušo, sinoptiķi nākuši klajā ar jaunu, gandrīz biedējošu paziņojumu: 20. decembra rītā 850 hPa temperatūra (aptuveni 1,5 km augstumā) celsies līdz pat +6 grādiem, bet uz zemes valsts lielākajā daļā vēl būs mīnu-

si. Gaidāmie nokrišņi būs pārsvarā lietūs, kas šādas atšķirīgas temperatūras apstākļos sasals, un līdz ar to ziemas pasaka aiz loga pārveidīsies atkalā. Bīstami apstākļi būs ne tikai uz ceļiem un ielām. Sniegs kļūs četras reizes smagāks. Kuldīgas novada pašvaldības būvvalde feisbukā ievietojuši aicinājumu ēku īpašniekiem un apsaimniekotājiem laikus attīrīt jumtus no sniega un apledējuma.

Viduskurzemē vēl šodien un sestdien sals būs līdz –7 grādiem, naktī uz svētdienu termometra stabiņš nokritīs zem –10, bet dienā pacelsies virs nulles. Ceturtdā Advente būs vairāk saulaina, ziemīgās izjūtas var pastiprināt DR vējš, kas brāzmās sasniegs 11 m/sek. Nākamās nedēļas sākumā temperatūra būs strauji mainīga: naktī piesals (līdz –6), dienā būs ap +5 grādiem, apmācies, brīžiem skaidrosies, snigs dažbrīd slapjš sniegs.

Daina Täfelberga

PĒRKAM

Augošu koku cirsmas
 un sortimentus pie ceļa

Meža īpašniekiem:

- Veicam bezmaksas konsultācijas;
- Palīdzam meža taksācijas sagatavošanā, cirsmu iestīgošanā;
- Palīdzam iesniegt ciršanas pieteikumu VMD.

Metsä

Telefoni informācijai: 29150470, 67804343
www.metsaforest.com/lv

JOKI

– Cilvēks, kurš meklē sevī neesošas slimības, ir hipohondriķis. Bet kā sauc cilvēku, kurš meklē neesošas slimības citos?
 – Maksas ārsts?

Dakteris sliktu neieteiks, taču arī labu neatļaus.

Navigators Mongolijā:
 – Virzieties taisni! Otrdien no rīta sagatavojieties pagriezties pa labi.

– Meitenīt, cik jums gadu?
 – 18 gadu... un 30 ziemu.

VECĀKIEM

Bērns sasitis galvu. Kas jāzina?

„Jebkura galvas trauma ir bīstama,” saka pediatre Sanita Mitenberga.

Zīdaiņa vecumā galvaskausa kauli vēl ir mīksti un starp smadzenēm un kauliem – plaša vieta, tādēļ ir risks gūt nopietnu traumu. Zīdaiņiem nokrišana no jebkura augstuma ir daudzkārt bīstamāka nekā lielākiem bērniem, kuriem šāda trauma nozīmē tiešu sitienu pa smadzenēm, jo starp tām un kauliem vairs nav tik liela atstatuma. „Ja skrienot bērns ar galvu ietriecas sienā vai atsitas pret galda malu, var gūt plašāku, dziļāku traumu nekā tad, ja galva sasista, ceļoties kājās no tupus pozas,” stāsta pediatre.

JA ASIŅO

„Tas noteikti nenozīmē, ka gūta smaga trauma,” speciāliste skaidro, ka galva ir labi apasiņota, tāpēc pat maza brūcīte var asiņot spēcīgi. Virspusēju brūci apstrādā ar tīru marli, viegli spiež uz brūces, līdz asiņošana apturēta. Ja tā tomēr negrib mīlēties, tas var liecināt, ka savainojums ir dziļāks un rēta jāšuj. Ar lielākām, plēstām brūcēm gan uzreiz jānodas pie ārsta, lai

tās sašūtu un pārlicinātos, ka nav iekšējās asiņošanas, kas apdraud dzīvību.

SMADZEŅU SATRICINĀJUMS

Smadzenes ir želejveida, un ikviens trieciens nozīmē satricinājumu – tas struktūrā rada mazākas vai lielākas plaisiņas. Ļoti vieglā formā smadzeņu satricinājums nav īpaši jāārstē, vien pāris dienu vajadzētu padzīvot mierā. Ja bērnam galva sāk sāpēt, ir reiboņi vai vemšana, jākonsultējas ar ģimenes ārstu.

KAD JĀPALĪDZ NEKAVĒJOTIES

Tas jā dara tad, ja bērns histēriski raud un nav nomierināms; ja mazajam ir vemšana; ja viņš zaudē samaņu vai kļūst ļengans, miegains vai pārāk nikns; ja nav apetītes vai ir citas neierastas izpausmes, tostarp neizskaidrojama caureja. Tas viss var liecināt par sliktu pašsajūtu un pat ļoti nopietnu problēmu. Tāpat palīdzība vajadzīga, ja parādījies puns un tā diametrs ir lielāks par 5 cm; ja brūce ir plēsta un lielāka par 5 cm.